2024/1287

14.5.2024

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2024/1287

ze dne 13. května 2024,

kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) 2021/1930 na dovoz březové překližky pocházející z Ruska na dovoz březové překližky zasílané z Turecka a Kazachstánu, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Turecka a Kazachstánu

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 13 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. Postup

1.1. Stávající opatření

(1) V listopadu 2021 uložila Evropská komise (dále jen „Komise") prováděcím nařízením (EU) 2021/1930 ([2]) konečné antidumpingové clo na dovoz březové překližky pocházející z Ruska (dále jen „původní nařízení"). Opatření měla podobu valorického cla v rozmezí od 14,4 % do 15,8 % se zbytkovým clem ve výši 15,8 % pro nespolupracující ruské společnosti. Šetření, které vedlo k uložení těchto cel (dále jen „původní šetření"), bylo zahájeno v říjnu 2020 ([3]).

1.2. Žádost

(2) Komise obdržela žádost podle čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 základního, aby prošetřila možné obcházení antidumpingových opatření uložených na dovoz březové překližky pocházející z Ruska dovozem březové překližky zasílané z Turecka a Kazachstánu, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Turecka a Kazachstánu, a aby zavedla celní evidenci takového dovozu (dále jen „žádost").

(3) Žádost podalo dne 10. července 2023 konsorcium Woodstock Consortium (dále jen „žadatel").

(4) Žádost obsahovala dostatečné důkazy o změně obchodních toků souvisejících s vývozem z Ruska, Turecka a Kazachstánu do Unie, k níž došlo po uložení opatření na březovou překližku z Ruska. Tato změna byla zřejmě způsobena zasíláním březové překližky přes Turecko a Kazachstán do Unie, což je praktika, pro niž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod.

(5) Kromě toho žádost obsahovala dostatečné důkazy o tom, že výše popsaná praktika narušuje nápravný účinek stávajících antidumpingových opatření, pokud jde o množství i ceny. Na trh Unie se březová překližka dovážela ve velkém množství. Kromě toho existovaly dostatečné důkazy o tom, že se dovoz březové překližky uskutečňoval za ceny působící újmu. A konečně existovaly dostatečné důkazy o tom, že ceny březové překližky zasílané z Turecka a Kazachstánu byly dumpingové ve vztahu k běžné hodnotě určené pro březovou překližku.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1930 ze dne 8. listopadu 2021 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz březové překližky pocházející z Ruska (Úř. věst. L 394, 9.11.2021, s. 7).
([3]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu březové překližky pocházející z Ruska (Úř. věst. C 342, 14.10.2020, s. 2).

1.3. **Dotčený výrobek a výrobek, který je předmětem šetření**

(6) Výrobkem dotčeným možným obcházením je překližka sestávající pouze z dřevěných listů, z nichž každý má tloušťku nepřesahující 6 mm, s vnějšími vrstvami dřeva uvedeného v podpoložce 4412 33, s alespoň jednou vnější vrstvou z březového dřeva, ať už potaženého či nikoliv, spadající v době vstupu původního nařízení v platnost pod kód KN ex 4412 33 00 (kód TARIC 4412330010) a pocházející z Ruska (dále jen „dotčený výrobek“). Toto je výrobek, na který se vztahují stávající opatření.

(7) Výrobek, který je předmětem šetření, je stejný jako výrobek definovaný v předchozím bodě odůvodnění, v současnosti kódu KN 4412 33 10 ([4]), avšak zasílaný z Turecka a Kazachstánu, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Turecka a Kazachstánu (kódy TARIC 4412331010 a 4412331020 (dále jen „výrobek, který je předmětem šetření“).

(8) Šetření ukázalo, že březová překližka vyvážená z Ruska a březová překližka zasílaná z Kazachstánu a Turecka bez ohledu na to, zda pochází z Kazachstánu a Turecka, mají stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti a stejné použití, a proto se považují za obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

1.4. **Zahájení šetření**

(9) Poté, co Komise po informování členských států zjistila, že existují dostatečné důkazy pro zahájení šetření podle čl. 13 odst. 3 základního nařízení, zahájila dne 21. srpna 2021 na základě prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/1649 ([5]) šetření (dále jen „nařízení o zahájení šetření“) a zavedla celní evidenci dovozu březové překližky zasílané z Kazachstánu a Turecka, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kazachstánu a Turecka.

1.5. **Připomínky k zahájení šetření**

(10) Po zahájení šetření poskytly kazachstánské orgány seznam společností vyrábějících březovou překližku a požádaly, aby tyto společnosti byly vyňaty z působnosti opatření, neboť vyvážejí březovou překližku vyrobenou v Kazachstánu. Uvedly, že osvědčení o původu v Kazachstánu splňují mezinárodní normy a rovněž všechny požadavky a pravidla EU týkající se původu zboží a že je kontroluje ministerstvo obchodu a integrace. Požádaly proto Komisi, aby nerozšiřovala antidumpingová cla na Kazachstán, protože společnosti se nemohly podílet na obcházení opatření.

(11) Komise připomněla, že žádosti o osvobození (posuzované v oddíle 4) byly posuzovány s ohledem na článek 13 základního nařízení a že osvědčení o původu tedy nebyla jediným kritériem pro posouzení.

(12) Po poskytnutí informací měly společnosti Favorit a Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (dále jen „SFK“) za to, že zahájení šetření je v rozporu s čl. 5 odst. 2 antidumpingové dohody WTO (dále jen „antidumpingová dohoda“), neboť podnět neobsahoval důkazy o dumpingu, újmě a příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a údajnou újmou, a že Komise nedostála své povinnosti zhodnotit správnost a dostatečnost důkazů obsažených v žádosti, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

([4]) Do 31. prosince 2021 byl použitelný kód TARIC 4412330010. Od 1. ledna 2022 byl nahrazen kódem TARIC 4412331010. Od 1. září 2022 byl nahrazen kódem KN 4412 33 10.

([5]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1649 ze dne 21. srpna 2023 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením (EU) 2021/1930 na dovoz březové překližky pocházející z Ruska dovozem březové překližky zasílané z Turecka a Kazachstánu, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Turecka a Kazachstánu, a o zavedení celní evidence dovozu březové překližky zasílané z Turecka a Kazachstánu (Úř. věst. L 207, 22.8.2023, s. 77).

(13) Komise s tím nesouhlasila. Komise za prvé podotýká, že antidumpingová dohoda neobsahuje žádná ustanovení proti obcházení. Jak navíc potvrdil Soudní dvůr ve věci Kolachi Raj, jelikož článek 13 základního nařízení neprovádí ustanovení antidumpingové dohody, znění článku 13 nelze vykládat ve světle ustanovení základního nařízení, jež provádějí ustanovení dohody ([6]). Ustanovení čl. 13 odst. 3 základního nařízení stanoví, že šetření proti obcházení lze zahájit na základě dostatečných důkazů o činitelích uvedených v čl. 13 odst. 1. Komise měla za to, že žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v čl. 13 odst. 1. Žádost zejména obsahovala dostatečné důkazy o změně obchodních toků mezi Ruskem, Kazachstánem a Tureckem, která byla způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod. Žádost navíc obsahovala dostatečné důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobný výrobek. A konečně, Komise konstatovala, že článek 13 základního nařízení nepředpokládá analýzu újmy nebo příčinné souvislosti. Ustanovení obecněji vyžaduje, aby existovaly důkazy o újmě nebo o tom, že nápravné účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku. V tomto ohledu žádost obsahovala dostatečné důkazy. Skutečnost, že dovoz způsobil újmu výrobnímu odvětví Unie a že mezi tímto dovozem a újmou existovala příčinná souvislost, již byla stanovena v původním nařízení. Komise proto dospěla k závěru, že žádost obsahuje dostatečné důkazy, a z tohoto důvodu konstatovala, že zahájení šetření je odůvodněné.

1.6. **Období šetření a sledované období**

(14) Období šetření pokrývá období od 1. ledna 2019 do 30. června 2023 („období šetření“). Za období šetření byly shromážděny údaje s cílem prošetřit mimo jiné údajnou změnu obchodních toků po uložení opatření týkajících se dotčeného výrobku a existenci praktik, zpracovatelských postupů nebo prací, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod. Podrobnější údaje byly shromážděny za období od 1. července 2022 do 30. června 2023 (dále jen „sledované období“), aby bylo možné zkoumat, zda dovoz narušuje nápravný účinek platných opatření, pokud jde o ceny a/nebo množství, a existenci dumpingu.

1.7. **Šetření**

(15) Komise o zahájení šetření oficiálně informovala orgány Ruska, Kazachstánu a Turecka, známé vyvážející výrobce v těchto zemích, výrobní odvětví Unie a předsedu Rady přidružení EU–Turecko.

(16) Kromě toho Komise požádala zastoupení Republiky Kazachstán při Evropské unii a stálou delegaci Turecka při Evropské unii, aby jí sdělily názvy a adresy vyvážejících výrobců a/nebo reprezentativních sdružení, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření, kromě tureckých a kazachstánských vyvážejících výrobců, které žadatel uvedl v žádosti. Kazachstánské orgány poskytly seznam výrobců březové překližky a Komise je kontaktovala.

(17) Formuláře žádosti o osvobození pro výrobce/vývozce v Kazachstánu a Turecku a dotazníky pro dovozce v Unii byly zpřístupněny na internetových stránkách GŘ pro obchod.

(18) Formuláře žádosti o osvobození předložilo těchto pět společností v Kazachstánu:

— Favorit LLP,

— QazFanCom LLP,

— Semipalatinsk Wood Processing LLP,

([6]) Viz rozsudek ze dne 12. září 2019 ve věci Komise v. Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, bod 45.

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (dále jen „SFK“),

— VFP LLP.

(19) Formuláře žádosti o osvobození předložily tyto čtyři společnosti v Turecku:

— Intur Construction Tourism and Forest,

— Murat Şahin Orman Ürünleri,

— Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.,

— Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS.

(20) Kromě toho předložili odpovědi na dotazník tito dovozci, kteří nejsou ve spojení:

— Aschiero Wood Import SPA,

— FOREST TRAFIC,

— CASTELLANA LEGNAMI SNC,

— IMOLALEGNO spa,

— Orlimex CZ s.r.o.

(21) Zúčastněné strany dostaly možnost, aby písemně předložily svá stanoviska a požádaly o slyšení ve lhůtě stanovené v nařízení o zahájení šetření. Všechny strany byly informovány, že nesdělení veškerých relevantních informací nebo sdělení neúplných, nepravdivých nebo zavádějících informací může vést k použití článku 18 základního nařízení a k závěrům založeným na dostupných údajích. Na žádost společností Favorit a SFK se dne 8. února 2024 uskutečnila slyšení těchto společností s útvary Komise a následně dne 14. února 2024 s úředníkem pro slyšení. Úředník pro slyšení dospěl k závěru, že záležitosti nadnesené těmito dvěma společnostmi se netýkají procesních práv vymezených mandátem úředníka pro slyšení v obchodních řízeních, ale hmotněprávních otázek případu, a nebyla vydána žádná doporučení.

2. **Výsledky šetření**

2.1. **Míra spolupráce**

(22) Jak je uvedeno v 18. až 19. bodě odůvodnění, pět společností usazených v Kazachstánu a čtyři společnosti usazené v Turecku předložily formuláře žádosti o osvobození a požádaly o osvobození od cla, pokud budou opatření rozšířena na Kazachstán a Turecko.

(23) Dvě společnosti v Kazachstánu (QazFanCom a VFP LPP) a tři společnosti v Turecku (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. a Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) však poskytly velmi nedostatečné formuláře žádostí o osvobození. Dopisem ze dne 13. října 2023 adresovaným společnosti VFP LLP a třem tureckým společnostem a dopisem ze dne 17. listopadu 2023 adresovaným společnosti QazFanCom proto Komise tyto společnosti informovala, že hodlá uplatnit dostupné údaje v souladu s čl. 18 odst. 1 základního nařízení, neboť tyto společnosti neposkytly ve stanovené lhůtě informace nezbytné k tomu, aby Komise mohla určit, zda se podílely na praktikách obcházení (dále jen „dopis podle článku 18“). Společnosti dostaly příležitost se vyjádřit. Společnost QazFanCom předložila připomínky. Žádná jiná společnost připomínky neposkytla.

(24) V odpovědi na dopis podle článku 18 společnost QazFanCom uvedla, že v rozporu s tím, co bylo uvedeno v dopise podle článku 18, spolupracovala při šetření, protože informace, které předložila, vyžadovaly velké množství práce. Rovněž se domnívala, že poskytnutí a překlad informací do angličtiny jsou časově náročné a že prodloužení lhůt pro poskytnutí odpovědi bylo příliš krátké, vzhledem k tomu, že řízení trvalo devět měsíců. Společnost se rovněž domnívala, že základní nařízení nestanoví maximální lhůtu pro prodloužení lhůt.

(25) Společnost QazFanCom dále uvedla, že podle jejího názoru jsou všechny informace, které Komise požadovala poskytnout, citlivé, a proto nemohly být poskytnuty. Současně tvrdila, že Komise vyzradila důvěrné informace a porušila článek 19 základního nařízení, neboť její obchodní partneři věděli o tom, že žádost o osvobození předložená společností QazFanCom bude zamítnuta, a to již předtím, než společnost QazFanCom obdržela dopis Komise podle článku 18.

(26) Komise připomněla, že lhůta 37 dnů pro předložení formuláře žádosti o osvobození je stanovena v čl. 3 odst. 2 nařízení o zahájení šetření a je v souladu s obecnou lhůtou nejméně 30 dnů uvedenou v čl. 6 odst. 2 základního nařízení. Tato lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení patřičně odůvodnit existencí zvláštních okolností. V tomto případě Komise prodloužila lhůtu o sedm dní, což bylo maximum, které mohla vzhledem ke lhůtám šetření poskytnout. Komise proto zamítla tvrzení, že by v tomto případě mohla být poskytnuta delší lhůta k předložení formuláře žádosti o osvobození.

(27) Komise se dále domnívala, že podrobné pokyny, jak poskytnout nedůvěrnou verzi formuláře žádosti o osvobození, byly společnosti QazFanCom poskytnuty společně s formulářem žádosti o osvobození. V zaslaných informacích bylo podrobně popsáno, jakým způsobem lze údaje prezentovat, aby bylo zajištěno dodržování důvěrnosti, ale zároveň bylo zachováno právo na obhajobu ostatních zúčastněných stran. Komise proto zamítla tvrzení, že informace nemohly být poskytnuty z důvodu jejich důvěrné povahy.

(28) Pokud jde o tvrzení o údajném porušení důvěrnosti, společnost QazFanCom toto tvrzení navíc nedoložila; nepoukázala na žádné informace zveřejněné v otevřeném spisu, které by obsahovaly informace o stavu žádosti o osvobození společnosti QazFanCom před dopisem podle článku 18, Komise proto toto tvrzení zamítla.

(29) Na základě výše uvedeného tedy Komise dospěla k závěru, že dvě společnosti v Kazachstánu (QazFanCom a VFP LPP) a tři společnosti v Turecku (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. a Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) nespolupracovaly ve smyslu článku 18 základního nařízení, a tudíž neprokázaly, že se nepodílejí na obcházení. Proto byly jejich žádosti o osvobození zamítnuty.

(30) Po poskytnutí informací společnost QazFanCom tvrdila, že Komise vůči spolupráci s ní uplatnila nepřizpůsobivý a nekonstruktivní přístup a že odmítla posoudit předložené dokumenty na striktně procesním základě. Společnost QazFanCom požádala Komisi o posouzení dokumentů předložených v prosinci 2023, neboť podle názoru společnosti QazFanCom na to má Komise dostatek času, jelikož lhůta pro přijetí konečného rozhodnutí je až v květnu 2024. Společnost QazFanCom dále požádala o slyšení u útvarů Komise, jakož i o slyšení u úředníka pro slyšení. Žádosti o slyšení u útvarů Komise, ačkoli byla podána po uplynutí lhůty stanovené v informačním dokumentu, bylo vyhověno. Slyšení u úředníka pro slyšení se konalo dne 2. dubna 2024 a dne 3. dubna 2024, kdy úředník pro slyšení dospěl k závěru, že záležitosti nadnesené zúčastněnou stranou se netýkají procesních práv vymezených mandátem úředníka pro slyšení v obchodních řízeních, ale objasnění týkajících se použití čl. 18 odst. 1, a nebyla doporučena žádná následná opatření.

(31) Jak je vysvětleno ve 26. bodě odůvodnění, Komise společnosti QazFanCom několikrát prodloužila lhůtu pro poskytnutí všech požadovaných informací v souladu s čl. 3 odst. 2 nařízení o zahájení šetření a čl. 6 odst. 2 základního nařízení, jak je podrobně uvedeno v dopise podle článku 18 ze dne 17. listopadu 2024. Komise již nemohla zohlednit žádné informace poskytnuté po uplynutí těchto lhůt, a to vzhledem k časovým omezením šetření a skutečnosti, že společnost QazFanCom nepředložila ve stanovených lhůtách informace nezbytné k tomu, aby Komise mohla určit, zda se společnost podílela na praktikách obcházení.

(32) Dne 20. března 2024 uspořádala Komise slyšení se zástupci společnosti QazFanCom, během něhož společnost QazFanCom dále rozvedla své připomínky k poskytnutí informací. Společnost QazFanCom však nevznesla žádné nové opodstatněné tvrzení a převážně opakovala, že spolupracovala podle svých nejlepších schopností. Komise proto potvrdila závěry stanovené ve 29. bodě odůvodnění.

(33) Po poskytnutí informací společnost Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS tvrdila, že v říjnu 2023 poskytla mnoho informací a že informace, které neposkytla, byly vedením považovány za důvěrné.

(34) Jak je vysvětleno ve 27. bodě odůvodnění, Komise měla za to, že podrobné pokyny k tomu, jak poskytnout nedůvěrnou verzi žádosti o osvobození, byly poskytnuty všem známým vyvážejícím výrobcům březové překližky usazeným v Kazachstánu a Turecku. Komise proto tvrzení, že informace nemohly být poskytnuty z důvodu jejich důvěrné povahy, zamítla.

(35) Komise provedla inspekce na místě v prostorách těchto společností:

— Favorit LLP (Kazachstán),

— Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kazachstán),

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kazachstán),

— Intur Construction Tourism and Forest (Turecko).

(36) Komise rovněž analyzovala informace z odpovědí spolupracujících dovozců na dotazník, aby je porovnala s informacemi shromážděnými během ověřování.

(37) Po ověřeních na místě se Komise rozhodla založit zjištění týkající se žádostí o osvobození kazachstánských společností Favorit LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP a Severnyi Fanernyi Kombinat LLP na nejlepších dostupných údajích, o čemž byly společnosti informovány dne 22. ledna 2024, 26. ledna 2024 a 22. ledna 2024, a to na základě článku 18 základního nařízení. Podrobnou analýzu, stejně jako hodnocení turecké společnosti Intur Construction Tourism and Forest naleznete v oddíle 4 níže.

(38) S ohledem na výše uvedené ([7]) Komise usoudila, že spolupráce v obou zemích je nízká a že zjištění pro obě země musí vycházet ze statistických údajů.

2.2. **Obecné úvahy**

(39) V souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení musí Komise analyzovat, zda jsou splněny následující podmínky:

— zda došlo ke změně obchodních toků mezi Ruskem, Kazachstánem, Tureckem a Unií,

— zda je tato změna způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení platných antidumpingových opatření neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod,

— zda existují důkazy o újmě nebo o tom, že nápravné účinky platných antidumpingových opatření jsou mařeny, pokud se jedná o ceny a/nebo množství výrobku, který je předmětem šetření, a

— zda existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro dotčený výrobek.

(40) Kromě praktik obcházení spočívajících v překládce překližky přes Kazachstán a Turecko Komise rovněž zkoumala, zda antidumpingová opatření nebyla obcházena prostřednictvím praktik zahrnujících montáž/kompletaci. Domnívala se, že praktiky, jako je výroba březové překližky z ruských vstupů (březové kulatiny a dýhy), představují montáž nebo kompletaci ve smyslu čl. 13 odst. 2. Komise proto konkrétně analyzovala kritéria stanovená v čl. 13 odst. 2, zejména:

([7]) Ve sledovaném období společnost Intur Construction Tourism and Forest (jediná spolupracující společnost) vyvezla do Unie [2 000–3 000] m^3, což představovalo [5–10] % celkového dovozu z Turecka.

— zda montáž či kompletace začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a zda použité díly pocházejí ze země, na niž se vztahují opatření, a

— zda hodnota těchto dílů činí nejméně 60 % celkové hodnoty částí montovaného výrobku a zda hodnota přidaná během montáže nebo kompletace činí více než 25 % celkových výrobních nákladů.

2.3. **Změna obchodních toků**

2.3.1. *Změna obchodních toků mezi Unií, Ruskem a Tureckem*

(41) Tabulka 1 ukazuje vývoj dovozu březové překližky do Unie v období šetření:

Tabulka 1

Dovoz březové překližky z Ruska, Kazachstánu a Turecka do Unie (m³)

	2019	2020	2021	2022	Sledované období
Rusko	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Index (základ = 2019)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Podíl na trhu	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kazachstán	0	0	0	29 225	97 068
Index (základ = 2022)				*100*	*332*
Podíl na trhu	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Turecko	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Index (základ = 2019)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Podíl na trhu	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Zdroj: Comext, odhady žadatele pro prodej v EU

(42) Z tabulky 1 vyplývá, že v roce 2022, po uložení antidumpingového cla na dovoz březové překližky z Ruska v listopadu 2021, se dovoz z Ruska do Unie snížil o téměř 40 % ve srovnání s rokem 2019, tedy obdobím před zahájením původního šetření. Ve sledovaném období se dovoz oproti roku 2019 dále snížil o 94 %.

(43) V letech 2019, 2020 a 2021 se březová překližka z Kazachstánu do Unie nedovážela. Dovoz do Unie byl zahájen až v dubnu 2022, po uložení antidumpingových cel vůči Rusku v listopadu 2021. Ve sledovaném období se dovoz oproti roku 2022 více než ztrojnásobil a dosáhl více než 97 tis. m³.

(44) V roce 2019 činil dovoz z Turecka pouze přibližně 4 000 m³. V letech 2019 až 2021 se objem dovozu snížil o více než 60 %. V roce 2022, po uložení antidumpingových cel vůči Rusku v listopadu 2021, se dovoz zvýšil téměř čtyřikrát oproti roku 2019 a ve sledovaném období více než osmkrát.

2.3.2. *Změna obchodních toků mezi Ruskem a Kazachstánem*

(45) Tabulka 2 ukazuje vývoj dovozu březové překližky, kulatiny a dýh z Ruska do Kazachstánu v období šetření (v m³):

Tabulka 2

	2019	2020	2021	2022	Sledované období
Březová překližka	0	0	0	171 277	275 899
Index				*100*	*161*

Kulatina	0	0	0	11 120	27 202
Index				*100*	*245*
Dýha	0	0	0	4 480	16 686
Index				*100*	*372*

Zdroj: Global Trade Atlas

(46) Z tabulky 2 vyplývá, že dovoz březové překližky, kulatiny a dýh (hlavních vstupních materiálů pro výrobu březové překližky) z Ruska do Kazachstánu začal až v roce 2022.

(47) Ve sledovaném období se dovoz březové překližky zvýšil více než o 60 %. Mezi rokem 2022 a sledovaným obdobím se výrazně zvýšil také dovoz kulatiny a dýh, v případě dýh téměř čtyřnásobně.

2.3.3. *Změna obchodních toků mezi Ruskem a Tureckem*

(48) Tabulka 3 ukazuje vývoj dovozu březové překližky, kulatiny a dýh z Ruska do Turecka v období šetření (v m^3):

Tabulka 3

	2019	2020	2021	2022	Sledované období
Březová překližka	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Index	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Kulatina			1 752	2 012	
Index			*100*	*115*	
Dýha	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Index	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Zdroj: Global Trade Atlas

(49) Z tabulky 3 vyplývá, že březová překližka se začala dovážet z Ruska do Turecka již v roce 2019, ale v poměrně nízkém množství. Mezi lety 2021 a 2022 se dovoz ztrojnásobil. K nejvýraznějšímu nárůstu došlo mezi rokem 2022 a sledovaným obdobím, kdy se dovoz zdvojnásobil a dosáhl více než 120 tis. m^3. Z hlediska objemu se dovoz překližky v porovnání s rokem 2021 (obdobím před zavedením opatření) zvýšil šestkrát.

(50) Současně se oproti roku 2019 zvýšil i dovoz kulatiny a dýh. Zatímco u kulatiny nedošlo mezi rokem 2021 a sledovaným obdobím k žádnému nárůstu, dovoz dýh se mezi rokem 2019 a sledovaným obdobím zvýšil více než desetkrát. Ve sledovaném období se dovoz dýh oproti roku 2021 zvýšil 2,5krát.

2.3.4. *Závěr*

(51) Výše uvedený vývoj dovozu z Ruska, Kazachstánu a Turecka jasně ukazuje změnu obchodních toků po zavedení opatření na dovoz březové překližky. Zatímco dovoz z Ruska téměř vymizel, dovoz z Kazachstánu i Turecka se výrazně zvýšil. Zároveň se výrazně zvýšily obchodní toky březové překližky, kulatiny a dýh mezi Ruskem a Kazachstánem a Ruskem a Tureckem.

(52) Komise proto dospěla k závěru, že snížení ruského dovozu a souběžné zvýšení dovozu z Kazachstánu a Turecka představuje změnu obchodních toků mezi výše uvedenými zeměmi ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení.

2.4. **Povaha praktik obcházení**

(53) Ustanovení čl. 13 odst. 1 základního nařízení vyžaduje, aby změna obchodních toků byla způsobena praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod. Mezi takové praktiky, zpracovatelské postupy nebo práce mimo jiné patří zasílání výrobku, který je předmětem stávajících opatření, prostřednictvím třetích zemí a montáž součástí nebo kompletace ve třetí zemi podle čl. 13. odst. 2 základního nařízení.

(54) Jak je uvedeno v oddíle 2.1.4 výše, vzhledem k nízké úrovni spolupráce musela být zjištění ohledně existence a povahy praktik obcházení založena na dostupných údajích podle článku 18 základního nařízení.

(55) Důkazy uvedené v žádosti a potvrzené Komisí během šetření ukázaly, že březová překližka vyrobená v Rusku byla vyvážena do Turecka nebo Kazachstánu. Zprostředkující strana v Turecku nebo Kazachstánu reexportovala březovou překližku do Unie buď jako samostatnou šarži, nebo ji smíchala s místně vyráběnou překližkou z břízy nebo jiných druhů dřeva. Kromě toho některé společnosti v Kazachstánu i v Turecku obcházely antidumpingová opatření týkající se březové překližky z Ruska tím, že vyráběly březovou překližku ze vstupů z Ruska, což ve smyslu podmínek čl. 13 odst. 2 základního nařízení představovalo montáž/kompletaci (viz oddíl 2.7 níže) ([8]).

(56) Kromě toho objem dovozu do Unie z Turecka i Kazachstánu ve sledovaném období převyšoval výrobu v obou zemích, která se ve sledovaném období odhaduje na přibližně 17 až 20 tis. m^3, resp. přibližně 69 tis. m^3 ([9]). Tyto dovozy tedy nemohly být zcela tvořeny březovou překližkou kazachstánského nebo tureckého původu ([10]).

(57) Praktiky překládky ruské překližky ve sledovaném období přes Turecko a Kazachstán byly dále doloženy četnými e-maily a cenovými nabídkami dovozců a obchodníků ([11]). Informace předložené spolupracujícími dovozci rovněž prokázaly, že překližka z Ruska byla prodávána na trhu Unie a že prodej probíhal prostřednictvím řetězce mnoha obchodníků ([12]).

(58) V Kazachstánu byly praktiky obcházení usnadněny zeměpisnou blízkostí Ruska a skutečností, že společnosti měly vazby na ruské výrobce březové překližky nebo vstupních materiálů. Kromě toho byla kazachstánská osvědčení o původu podle dvou vyvážejících výrobců obchodována a zneužívána pro překližky ruského původu.

2.5. **Nedostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod**

(59) Kromě zvýšených dopravních nákladů spojených s překládkou březové překližky přes Kazachstán a Turecko podléhal dovoz březové překližky z Ruska do Turecka ve sledovaném období smluvnímu clu ve výši 7 % a od roku 2018 dodatečné celní sazbě ve výši 20 %. Překládka překližky přes obě země proto znamenala dodatečné náklady a nebyl zjištěn žádný hospodářský důvod pro změnu obchodních toků a praktik.

([8]) Body 38 až 45 a body 71 až 77 žádosti.

([9]) Výroba v Turecku byla odhadnuta na základě odhadované výrobní kapacity (bod 32 žádosti). Výroba tak byla pravděpodobně nižší. Výroba v Kazachstánu vycházela z odpovědí kazachstánských výrobců na dotazník a z informací uvedených v žádosti (bod 67).

([10]) Podle informací uvedených v žádosti v Turecku nerostou druhy břízy se širokou hustotou používané k výrobě březové překližky a ekosystém břízy v Turecku není vysoce produktivní.

([11]) Přílohy 16 až 24 žádosti.

([12]) Otevřené odpovědi dovozců na dotazník.

(60) Společnosti Favorit i SFK se domnívaly, že Komise neprokázala, že obcházení je způsobeno praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, a tvrdily, že dovoz z Kazachstánu začal do Unie přicházet až po uložení sankcí na ruskou překližku, což je jediné opodstatnění nebo hospodářský důvod zvýšeného dovozu ([13]).

(61) Komise měla za to, že sankce byly uloženy méně než osm měsíců po uložení antidumpingových cel a že počátek změny obchodních toků bylo možné pozorovat již před uložením sankcí. Dovoz z Kazachstánu (a Turecka) začal ještě před zavedením sankcí. Šetření navíc odhalilo, že společnost SFK založila dovozce ve spojení v Unii v dubnu 2022, těsně po uložení antidumpingových cel a před vstupem sankcí v platnost (10. července 2022).

(62) Komise proto dospěla k závěru, že zasílání březové překližky přes Kazachstán a Turecko nemělo mimo obcházení cla jiné opodstatnění nebo hospodářský důvod.

2.6. **Zahájení nebo podstatné rozšíření praktik definovaných v čl. 13 odst. 2**

(63) Ustanovení čl. 13 odst. 2 základního nařízení vyžaduje, aby montáž/kompletace začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a použité díly pocházely ze země, na niž se vztahují antidumpingová opatření.

(64) Vzhledem k nízké míře spolupráce v obou zemích vycházela Komise při svých zjištěních o zahájení nebo podstatném rozšíření praktik označených jako montáž nebo kompletace z nejlepších dostupných údajů ve smyslu článku 18 základního nařízení.

(65) Statistické údaje shrnuté v oddíle 2.3 výše jasně ukázaly, že montáž a kompletace a následný dovoz do Unie začaly po uložení antidumpingových cel v listopadu 2021. Komise proto dospěla k závěru, že montáž byla zahájena po uložení antidumpingových cel.

2.7. **Hodnota dílů a přidaná hodnota**

(66) V čl. 13 odst. 2 písm. b) základního nařízení se uvádí, že pokud jde o montáž, další podmínkou k prokázání obcházení je, že hodnota dílů (v tomto případě z Kazachstánu a Turecka) činí nejméně 60 % celkové hodnoty dílů montovaného výrobku a že přidaná hodnota dílů dodaných během montáže nebo kompletace je menší než 25 % celkových výrobních nákladů.

(67) Někteří kazachstánští a turečtí výrobci nakupovali ve sledovaném období hlavní vstupní materiály z Ruska (březovou kulatinu nebo březové dýhy vyrobené z kulatiny a pryskyřici). Jelikož kulatina, dýha a pryskyřice tvoří 100 % vstupního materiálu, hodnota vstupního materiálu (dodaných dílů) překročila hranici 60 %.

(68) To potvrdila zjištění o spolupracujícím tureckém výrobci, který vyrábí březovou překližku z ruské dýhy (podrobnosti viz oddíl 4 níže). Zjištění pro tuto společnost dále ukázala, že přidaná hodnota byla pod hranicí 25 % stanovenou v čl. 13 odst. 2 písm. b) základního nařízení. Dospělo se proto k závěru, že druhá podmínka stanovená v čl. 13 odst. 2 písm. b) základního nařízení byla rovněž splněna.

(69) Společnost SFK tvrdila, že toto šetření bylo zahájeno pouze na základě údajně dostatečných důkazů týkajících se překládky překližky ruského původu, ale ve spise nebyl žádný důkaz, který by byl s ohledem na změnu obchodních toků způsoben montáží nebo kompletací. Společnost SFK se domnívala, že Komise neměla jinou možnost než vycházet z údajů společnosti SFK jako z dostupných údajů, které podle jejího názoru prokazovaly, že přidaná hodnota výrazně přesahuje 25 % celkových výrobních nákladů.

([13]) Zákaz dovozu výrobků kapitoly 44 (včetně březové překližky) z Ruska vstoupil v platnost dne 10. července 2022 (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj).

(70) Komise měla za to, že jak je uvedeno v nařízení o zahájení šetření (oddíl D), mohla by prošetřit i další praktiky obcházení, pokud by byly zjištěny v průběhu šetření. V tomto případě, a jak je uvedeno v oddíle 2.2 výše, Komise rovněž prošetřila montáže/kompletace a dospěla k závěru, že opatření týkající se dovozu z Ruska byla mimo jiné obcházena montážemi nebo kompletacemi jak v Kazachstánu, tak v Turecku.

2.8. **Maření nápravného účinku antidumpingového cla**

(71) Komise v souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení zkoumala, zda dovoz výrobku, který je předmětem šetření, maří nápravné účinky aktuálně platných opatření, pokud jde o množství a ceny.

(72) Pokud jde o množství, podíl dovozu z Kazachstánu na trhu představoval ve sledovaném období přibližně 7,9 % spotřeby Unie, zatímco v období původního šetření nedošlo k žádnému dovozu ([14]). V případě Turecka se podíl na trhu zvýšil z 0,2 % v období původního šetření na 2,8 % ve sledovaném období. Komise se domnívala, že objem dovozu je významný.

(73) Pokud jde o ceny, Komise porovnala průměrnou cenu nepůsobící újmu stanovenou v původním šetření, upravenou o nárůst nákladů mezi obdobím původního šetření a sledovaným obdobím, s váženým průměrem vývozních cen CIF stanoveným na základě informací poskytnutých ve statistikách Eurostatu, řádně upraveným tak, aby zahrnoval smluvní cla (7 % pro Kazachstán a žádné pro Turecka) a náklady po proclení, odhadované na 5 % ([15]). Toto srovnání cen ukázalo existenci prodeje pod cenou ve výši 66,4 % v případě Kazachstánu a 18,9 % v případě Turecka.

(74) Komise rovněž porovnala výše stanovené ceny dovozu s cenami výrobního odvětví Unie. Toto srovnání cen ukázalo podbízení ve výši 36,7 % v případě Kazachstánu a 14,6 % v případě Turecka ([16]).

(75) Komise dospěla k závěru, že ve sledovaném období došlo dovozem z Kazachstánu a Turecka k narušení stávajících opatření, pokud jde o množství a ceny.

(76) Společnost Favorit i společnost SFK namítly, že v rozporu s čl. 3 odst. 1 až 5 antidumpingové dohody Komise nezjistila podstatnou újmu výrobnímu odvětví Unie nebo její hrozbu.

(77) Komise se domnívala, že čl. 13 odst. 1 základního nařízení vyžaduje analýzu toho, zda dovoz maří nápravné účinky cla, a nikoli opětovné stanovení újmy. Jak je zmíněno ve 13. bodě odůvodnění, skutečnost, že dovoz způsobil újmu výrobnímu odvětví Unie a že mezi tímto dovozem a újmou existovala příčinná souvislost, již byla stanovena v původním nařízení. Při šetření proti obcházení tedy nebyla nutná analýza újmy, hrozby újmy nebo příčinné souvislosti. Komise proto toto tvrzení zamítla.

2.9. **Důkazy o existenci dumpingu**

(78) V souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení Komise rovněž prošetřila, zda existuje důkaz o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobný výrobek.

(79) Za tímto účelem byly vývozní ceny určeny na základě údajů Eurostatu a přeneseny ze závodu a porovnány s běžnými hodnotami zjištěnými během původního šetření a řádně upravenými o inflaci.

(80) Srovnání běžných hodnot dříve stanovených pro obdobný výrobek a vývozních cen prokázalo dumping u dovozů z Kazachstánu i z Turecka.

([14]) Spotřeba byla stanovena na základě odhadů celkového prodeje v EU a dovozu v období šetření.
([15]) Viz příloha 26 žádosti.
([16]) Ceny Unie vycházejí z informací uvedených v žádosti (příloha 26).

(81) Po poskytnutí informací společnost Favorit i společnost SFK odkázaly na první větu průvodního dopisu k obecnému informačnímu dokumentu, která zmiňuje návrh „*uložit konečná antidumpingová opatření na dovoz březové překližky zasílané* z Kazachstánu“. Na tomto základě tyto společnosti namítly, že stanovení dumpingu je protiprávní, neboť dumpingové rozpětí je třeba vypočítat srovnáním běžné hodnoty zjištěné v Kazachstánu s vývozními cenami z Kazachstánu. Rovněž tvrdily, že Komise srovnala běžné hodnoty a vývozní ceny stanovené v rozdílných obdobích. Podle jejich názoru byla úprava běžné hodnoty o inflaci provedena s ohledem na zveřejnění cen březové překližky ve třetí zemi, konkrétně v Rusku, a tudíž neodrážela tržní podmínky v Kazachstánu. Obě společnosti rovněž tvrdily, že Komise srovnala běžné hodnoty a vývozní ceny v rozdílných fázích obchodování. A konečně tvrdily, že Komise při svých výpočtech dumpingu opomenula kontrolní čísla výrobků (PCN).

(82) Komise vyjasnila, že v průvodním dopise je skutečně chybně uvedeno „*uložit*“ namísto „*rozšířit*“. Jednalo se však o pouhou administrativní chybu. Ze samotného informačního dokumentu však bylo jasné, že se týkal zjištění, na jejichž základě měla Komise v úmyslu rozšířit antidumpingová cla uložená na dovoz z Ruska na dovoz z Kazachstánu a Turecka, a nikoli uložit nová antidumpingová cla. Jak je stanoveno v čl. 13 odst. 1 základního nařízení, základní podmínkou je, že by měl existovat důkaz o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobný výrobek. Na tomto základě vycházela běžná hodnota z běžné hodnoty určené v původním šetření týkajícím se dovozu z Ruska, náležitě upravené o inflaci, která byla srovnána s vývozními cenami z Kazachstánu, upravenými na ceny ze závodu. To bylo provedeno na celostátní úrovni. V článku 13 základního nařízení není žádný požadavek na to, aby bylo takové srovnání prováděno na úrovni jednotlivých druhů výrobku. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3. **Opatření**

(83) Na základě výše uvedených zjištění dospěla Komise k závěru, že antidumpingová opatření uložená na dovoz překližky pocházející z Ruska jsou obcházena dovozem výrobku, který je předmětem šetření, zasílaného z Kazachstánu a Turecka.

(84) Proto by v souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení měla být platná antidumpingová opatření rozšířena i na dovoz výrobku, který je předmětem šetření.

(85) Podle čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce základního nařízení by opatřením, které má být rozšířeno, mělo být opatření stanovené v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) 2021/1930 pro „všechny ostatní společnosti“, což je konečné antidumpingové clo ve výši 15,8 % použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením.

(86) V souladu s čl. 13 odst. 3 základního nařízení, který stanoví, že by se případná rozšířená opatření měla vztahovat na dovoz, který vstoupil do Unie podle evidence uložené nařízením o zahájení šetření, by měla být z tohoto evidovaného dovozu výrobku, který je předmětem šetření, vybírána cla.

(87) Jak společnost Favorit, tak společnost SFK požadovaly, aby v každém nařízení o rozšíření cel bylo výslovně uvedeno, že jakékoli skutečnosti týkající se obcházení, jak byly zjištěny v rámci tohoto šetření, by neměly být chápány jako obcházení ve smyslu omezujících opatření EU s ohledem na ruskou invazi na Ukrajinu, ani by z nich nemělo vyplývat žádné zjištění o obcházení.

(88) Komise potvrdila, že právním základem šetření je základní nařízení, zejména jeho článek 13, a že zjištění podrobně popsaná v tomto nařízení se týkají obcházení antidumpingových cel uložených na dovoz březové překližky z Ruska v listopadu 2021.

4. **Žádosti o osvobození**

(89) Jak je uvedeno v oddíle 1.7 výše, Komise posoudila žádosti o osvobození podané vyvážejícími výrobci v Kazachstánu a v Turecku.

4.1. **Kazachstán**

4.1.1. *Zjištění týkající se společnosti Favorit*

(90) Při inspekci na místě v prostorách společnosti Favorit a jejích společností ve spojení útvary Komise zjistily, že účetní záznamy společnosti Favorit nejsou spolehlivé, neboť jejich věrohodnost nelze potvrdit žádným nezávisle auditovaným dokumentem. V důsledku toho nemohla Komise na základě žádného oficiálního dokumentu a také při absenci nezávisle auditovaných účetních závěrek spolehlivě zjistit rozsah podnikání společnosti Favorit. Účetní záznamy neumožnily Komisi spolehlivě zjistit celkový nákup vstupních materiálů, celkový nákup hotového výrobku, celkový objem výroby a celkový objem prodeje. Všechny tyto informace jsou nezbytné pro posouzení žádosti o osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení. Informace, které nebylo možné ověřit, se týkaly převážné části nákupů vstupního materiálu a dotčeného výrobku, včetně množství a hodnot nákupů a dalšího prodeje ruské březové překližky a dýh, jakož i informací týkajících se nákladů a prodeje. Komise proto nemohla zjistit a potvrdit úplnost údajů o objemu a zdroji březové překližky vyvážené do Unie, a tudíž ani potvrdit, zda veškerá březová překližka zakoupená společností Favorit v Rusku byla dále prodána výhradně na domácím trhu, jak tvrdila společnost Favorit.

(91) Komise poté analyzovala, zda je možné použít některé informace společnosti Favorit na základě čl. 18 odst. 3 základního nařízení. Ustanovení čl. 18 odst. 3 základního nařízení stanoví, že nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností. V souladu s ustálenou judikaturou je ze znění tohoto ustanovení zřejmé, že tyto čtyři podmínky je třeba použít kumulativně. Pokud tedy není splněna pouze jedna z nich, nelze toto ustanovení použít a k dané informaci nelze přihlédnout ([17]).

(92) V daném případě se Komise domnívala, že informace předložené společností Favorit nelze považovat za ověřitelné v celém rozsahu. Vzhledem k absenci spolehlivého účetnictví nebylo možné spolehlivě určit objem a zdroj překližky prodávané společností Favorit na trhu Unie. Pouhé částečné využití informací předložených společností Favorit proto neumožnilo učinit přiměřeně správný závěr, zda společnost Favorit neprodávala dále na trh Unie březovou překližku, kterou nakoupila v Rusku.

(93) Komise vzala v úvahu i další faktory, jako je neexistence oddělených skladů nebo alespoň jasně oddělených prostor a/nebo označení hotového výrobku pro vlastní vyrobenou a nakoupenou březovou překližku, skutečnost, že březová překližka určená pro domácí trh nebyla vůbec označena, a neexistence ověřitelných záznamů o pohybu zásob ve skladech. Společnost nakupovala většinu ruské březové překližky prostřednictvím domácích obchodníků, a proto nebylo možné spolehlivě stanovit její objem, protože tyto nákupy nebyly zaznamenány v žádném oficiálním dokumentu. Další prodej se uskutečnil prostřednictvím tří obchodníků, dvou v Kazachstánu a jednoho mimo Kazachstán. Obchodník mimo Kazachstán, který dále prodal do Unie březovou překližku zakoupenou od společnosti Favorit, údajně neměl auditované účetnictví, a proto nebylo možné ověřit informace o objemech a specifických vlastnostech dále prodaných výrobků na základě žádného oficiálního dokumentu. Vzhledem ke kombinaci všech těchto faktorů se Komise domnívala, že všechny informace poskytnuté společností Favorit musí být zamítnuty.

(94) Na tomto základě útvary Komise informovaly společnost Favorit o svém záměru použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení a učinit svá zjištění na základě „dostupných údajů“ použitých pro zemi jako celek, shrnutých v oddíle 2.

([17]) Viz rozsudek ze dne 19. března 2015, City Cycle Industries v. Rada, T 413/13, nezveřejněný, EU:T:2015:164, bod 120, a citovaná judikatura.

(95) Společnost Favorit s těmito zjištěními nesouhlasila. Domnívala se, že neexistuje žádný důvod pro použití čl. 18 odst. 1 ani čl. 18 odst. 3 základního nařízení, protože plně spolupracovala při šetření a poskytla všechny nezbytné údaje, které Komise požadovala, a úspěšně prokázala, že nepřekládala březové překližky ruského původu v Unii.

(96) Společnost Favorit tvrdila, že je skutečným výrobcem a že vynaložila velké úsilí na přípravu odpovědi na dotazník, což bylo komplikováno skutečností, že neměla k dispozici účetní závěrky a že její účetní systém měl omezení.

(97) Po poskytnutí informací společnost Favorit znovu uvedla, že Komise nepřihlédla ke skutečnosti, že čelila obtížím, protože je malou společností s omezeným počtem zaměstnanců, a vznesla údajně nerealistické požadavky, například na auditované účetní závěrky, a to do 37 dnů od zahájení šetření.

(98) Společnost Favorit dále poukázala na skutečnost, že podle kazachstánských právních předpisů není povinna mít účetní závěrky a že Komise si byla vědoma obtíží, které společnost Favorit měla v souvislosti se svým účetnictvím, a že přesto pokračovala v šetření a provedla ověření na místě. Společnost Favorit tvrdila, že při analýze údajů by Komise měla použít objektivní standard pro stanovení spolehlivosti účetních informací, a odvolávala se na článek 15 antidumpingové dohody, který stanoví, že je třeba věnovat zvláštní pozornost rozvojovým zemím, které jsou členy WTO, a proto Komise nemůže použít IFRS nebo jiné celosvětové standardy. Odkázala na případ alžírského výrobce, u něhož Komise použila tento článek z důvodu, že neměl účetní záznamy za polovinu období šetření ([18]).

(99) Komise nezpochybnila skutečnost, že společnost Favorit vyráběla také vlastní březovou překližku, ale použití článku 18 bylo založeno na kombinaci faktorů, jak je podrobně uvedeno výše v 90. až 93. bodě odůvodnění. Účelem ověření na místě bylo nejen prověřit spolehlivost účetních údajů, ale také ověřit další informace, které bylo možné ověřit pouze na místě, jako je mimo jiné existence skutečné výroby, zásoby vstupního materiálu, záznamy, které mohou existovat pouze v papírové podobě, fyzické umístění zásob březové překližky a oddělení vlastní výroby od březové překližky nakoupené v Rusku. Komise dále zdůraznila, že skutečnost, že byla provedena inspekce na místě, neznamená, že údaje mají být přijaty. Komise tedy nesouhlasila s tím, že skutečnost, že údaje nebyly od počátku odmítnuty, znamená, že Komise musí tyto údaje přijmout.

(100) Komise dále uvedla, že nevyžaduje, aby společnosti poskytovaly účetní závěrky, pokud neexistují a pokud vnitrostátní právní předpisy jejich sestavení nevyžadují, ani nevyžaduje, aby informace, které mají být poskytnuty, byly v souladu s IFRS nebo jinými účetními standardy v situacích, kdy to nevyžadují vnitrostátní právní předpisy dané země. Důvodem pro uplatnění článku 18 tedy nebyl nesoulad účetnictví společnosti Favorit s účetními standardy, ale spíše skutečnost, že účetní záznamy vedené společností Favorit byly nespolehlivé a znemožňovaly ověřit pravdivost informací, které společnost Favorit předložila spolu se žádostí o osvobození. Společnost Favorit tak nemohla prokázat, že se nepodílela na praktikách obcházení.

(101) Aniž by byla dotčena zásada, že legalita antidumpingových opatření by měla být posuzována podle platných právních předpisů, a nikoli podle údajné správní praktiky v minulosti, Komise dále uvedla, že v případě alžírského výrobce se rozhodla *„použít údaje od společnosti, pokud byly považovány za dostatečně spolehlivé a pokud podstatně neovlivnily výsledek“* ([19]). Závěr týkající se údajů společnosti Favorit byl v rozporu se situací alžírského výrobce – Komise nepovažovala údaje společnosti Favorit za žádnou část období šetření za dostatečně spolehlivé a jejich pravdivost měla přímý dopad na výsledek. Komise proto shledala argument společnosti Favorit neopodstatněným.

([18]) Nařízení Komise (ES) č. 617/2000 ze dne 16. března 2000, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Alžírska, Běloruska, Litvy, Ruska a Ukrajiny a kterým se prozatímně přijímá závazek nabídnutý vyvážejícím výrobcem v Alžírsku (Úř. věst. L 75, 24.3.2000, s. 3), 10. bod odůvodnění).

([19]) Nařízení Komise (ES) č. 617/2000, 10. bod odůvodnění.

(102) Společnost Favorit se rovněž domnívala, že dopis podle článku 18 neupřesňuje, co přesně vedlo k použití čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení. Tvrdila, že poskytla všechny požadované informace, a proto se na ni čl. 18 odst. 1 nevztahuje. Rovněž se domnívala, že Komise nemohla použít čl. 18 odst. 3 základního nařízení pouze proto, že údaje společnosti Favorit nebyly ve všech ohledech ideální. A konečně, Komise se mýlila v tom, že čl. 18 odst. 1 se použije, protože nebyly splněny podmínky čl. 18 odst. 3. Domnívala se, že čl. 18 odst. 1 a 3 se týkají různých situací a jejich použití není vzájemně podmíněno.

(103) Společnost Favorit dále tvrdila, že záměr Komise nebrat v úvahu údaje společnosti Favorit v plném rozsahu je zjevně v rozporu s bodem 3 přílohy II antidumpingové dohody. Odkázala na zprávu odvolacího orgánu ve věci USA – za tepla válcovaná ocel ([20]), která uvádí, že podle bodu 3 přílohy II jsou vyšetřující orgány oprávněny použít informace, pokud jsou splněny tři podmínky, a to že tyto informace jsou ověřitelné, vhodně předložené tak, aby mohly být při šetření použity bez zbytečných obtíží, a jsou poskytnuty včas. Z toho vyplývá, že pokud jsou tyto podmínky splněny, nejsou vyšetřující orgány při rozhodování oprávněny odmítnout předložené informace. Společnost Favorit tvrdila, že tyto podmínky byly v tomto případě splněny, protože Komise ověřila několik dokumentů, které poukazovaly na neexistenci obcházení. Vzhledem k tomu, že Komise požádala o sesouhlasení informací s předvahou a společnost Favorit a její společnosti ve spojení tak učinily, byla povinna tyto informace zohlednit, a to předtím, než se uchýlila k jakýmkoli dostupným údajům. Společnost Favorit zopakovala podobné argumenty po poskytnutí informací.

(104) Komise zopakovala, že důvody pro použití článku 18 základního nařízení jsou podrobně uvedeny v dopise podle článku 18. Kromě toho byly informace shromážděné během inspekce na místě uvedeny ve zprávě o inspekci, která byla společnosti předána po inspekci na místě. Vzhledem k tomu, že poskytnuté informace zjevně nebyly ověřitelné, jak je podrobně uvedeno v 90. až 93. bodě odůvodnění, dospěla Komise k závěru, že podmínky pro použití čl. 18 odst. 3 nebyly splněny ([21]), a Komise založila svá zjištění pouze na čl. 18 odst. 1 základního nařízení, nikoli na obou článcích (čl. 18 odst. 1 a 3), jak tvrdí společnost Favorit.

(105) Společnost Favorit dále tvrdila, že dostatečně prokázala, že se nedopouští obcházení, což si Komise mohla ověřit. Všechny informace odpovídaly podnikovému systému ERP ([22]), který podle názoru společnosti Favorit nebylo možné zpětně měnit. Dále měla za to, že Komise mohla rovněž vizuálně potvrdit, že zboží naložené pro trh Unie je stejné jako zboží ve skladu společnosti v Uralsku. Společnost Favorit zopakovala podobné argumenty po poskytnutí informací.

(106) Komise se domnívala, že informace předkládané stranami musí být ověřitelné, spolehlivé, a tudíž použitelné, a musí být předloženy tak, aby je bylo možné porovnat s auditovanými účetními knihami a záznamy společnosti, která je předkládá, nebo s jinými úředními dokumenty. V případě společnosti Favorit však bylo zjištěno, že informace jsou neověřitelné, nespolehlivé a nepoužitelné a nelze prokázat jejich přesnost. Komise tedy nesouhlasila s tím, že společnost Favorit prokázala, že se nepodílela na praktikách obcházení, a to konkrétně v tom, že neprodávala ruskou březovou překližku do Unie.

([20]) Zpráva odvolacího orgánu, Spojené státy – antidumpingová opatření uložená na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska, WT/DS184/AB/R, bod 80.

([21]) Komise zkoumala, zda *nedostatky neúměrně neztěžovaly učinění přiměřeně správných závěrů, zda byly předloženy náležitě a včas, zda je bylo možné ověřit a zda účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností*. Pokud tedy není splněna pouze jedna z nich, nelze toto ustanovení použít a dotčenou informaci nelze zohlednit *(viz rozsudek ze dne 19. března 2015, City Cycle Industries v. Rada, T 413/13, nezveřejněný, EU:T:2015:164, bod 120, a citovaná judikatura)*.

([22]) ERP je zkratka pro Enterprise Resource Planning a jedná se o software zaznamenávající obchodní aktivity společnosti.

(107) Komise dále uvedla, že množství ruské březové překližky, které společnost Favorit nakupovala, bylo významné a představovalo [10–40] % jejího prodeje a blížilo se množství, které společnost Favorit vyvážela do Unie. Jak však bylo vysvětleno výše, neexistence spolehlivých a ověřitelných účtů zaznamenávajících další prodej neumožnila Komisi potvrdit ani množství, ani místo určení ruské březové překližky. Společnost Favorit překližku dále prodávala prostřednictvím obchodníků v Kazachstánu a obchodníka mimo Kazachstán, ohledně něhož tvrdila, že oficiálně auditované účty nejsou vyžadovány. Jak bylo vysvětleno během inspekce na místě, tyto prodejní kanály prostřednictvím obchodníků umožnily společnosti Favorit vyvážet do Unie. Stejně tak nákupy ruských vstupů pro výrobu překližky a prodej březové překližky, pokud se uskutečnily prostřednictvím obchodníků, nebylo možné ověřit na základě žádného oficiálního nebo nezávisle kontrolovaného dokumentu.

(108) Záznamy v účetnictví společnosti Favorit proto nebyly úplné a nebylo možné je ověřit. Komise rovněž uvedla, že argument, že systém ERP nelze zpětně změnit, nebyl založen na žádných konkrétních důkazech, ale jednalo se spíše o tvrzení společnosti, které nebylo možné ověřit. Komise každopádně nebyla schopna ověřit, zda to, co bylo v systému ERP, se týkalo všech transakcí společnosti Favorit.

(109) Komise dále uvedla, že při návštěvě skladu v Zubovsku, v prostorách společnosti a ve skladu v Uralsku nebylo možné na základě žádných záznamů ani jiných důkazů potvrdit, že březová překližka určená pro Unii a březová překližka určená pro domácí trh byly skladovány odděleně. V době návštěvy bylo skladováno jen velmi málo zásob a jen část z nich byla označena. Ani v Zubovsku, ani ve skladu v Uralsku nemohla společnost prokázat záznamy o pohybu zásob, které by sledovaly původ a určení březové překližky. Naopak v souvislosti se Zubovskem bylo argumentováno, že (jediný) zaměstnanec pracující ve skladu měl povědomí o březové překližce určené k naložení, a proto nebylo třeba žádné evidence nebo označení březové překližky připravené k prodeji. V Uralsku, přestože byl sklad sdílen s dalšími společnostmi, se údajně také nevedla žádná evidence. Komise proto nesouhlasila s argumentem společnosti Favorit, že skutečnost, že obaly označené jako určené pro Unii byly podobné obalům, které mohla Komise vidět ve skladu v Uralsku, představuje důkaz, že překližka prodávaná na trh Unie byla vyrobena společností Favorit. Naopak, jelikož se údajně v žádném ze skladů nevedla evidence a neexistoval oddělený prostor pro výrobu překližky Favorit a ruské překližky, nemohla společnost prokázat, že to, co bylo vyvezeno do Unie, byla výhradně její vlastní výroba.

(110) Společnost Favorit dále tvrdila, že má pouze jeden soubor účtů, který je vydáván pro všechny účely, včetně daňového účetnictví. Tvrdila, že všechny nákupy byly zaznamenány v účetním systému společnosti Favorit a vykázány v daňové evidenci. Společnost Favorit dále tvrdila, že nedostatky v jejím účetnictví týkající se spolehlivosti a ověřitelnosti údajů nejsou pro posouzení její žádosti o osvobození relevantní. Společnost Favorit tvrdila, že podle Soudního dvora ve věci Maxcom ([23]) by mělo být žádostem o osvobození vyhověno, pokud jsou podloženy důkazy a pokud tyto důkazy prokazují, že vývozci, kteří žádost podali, se nepodíleli na praktikách obcházení. Tvrdila, že Soudní dvůr neomezil pojem důkazů, které mají být předloženy za účelem splnění příslušné právní normy, na konkrétní typ. Zejména se domnívá, že neexistuje požadavek, aby žadatelé měli účetní závěrky, auditované účetní závěrky, „oficiální účty“, a že v zásadě postačí jakýkoli důkaz.

(111) Komise nesouhlasila s tím, že byl veden pouze jeden soubor účtů. Naopak, účetnictví společnosti Favorit používané pro daňové účetnictví nebylo úplné. Vzhledem k tomu, že účty by měly běžně zahrnovat nákupy a další prodeje ruské březové překližky, Komise nesouhlasila s tím, že jejich spolehlivost je pro posouzení její žádosti o osvobození irelevantní. Komise připomněla, že její závěr o použití článku 18 vychází z řady faktorů podrobně popsaných v 90. až 93. bodě odůvodnění, a nikoli z jednoho konkrétního důkazu. Zamítla tedy tvrzení, že nedostatky v jejím účetnictví jsou irelevantní.

([23]) Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. ledna 2017, spojené věci C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P, bod 58.

(112) Společnost Favorit rovněž tvrdila, že dotazník a oznámení o inspekci vyžadovaly provedení všech sesouhlasení s předvahou a elektronickými záznamy, což společnost Favorit učinila. Měla za to, že Komise „podrobně nespecifikovala", že společnost Favorit měla kromě toho propojit údaje s některými „oficiálními účty". Rovněž tvrdila, že Komise též nevyjádřila způsob, jakým mají být informace strukturovány. Podle jejího názoru tak Komise nezohlednila skutečné potíže, které společnost Favorit měla (např. nedostatek finančních výkazů) a které jí oznámila. Podle jejího názoru pak Komise nemohla společnosti Favorit vytýkat údajný nedostatek spolupráce.

(113) Komise s tím nesouhlasila. Podrobně specifikovala informace, které požaduje, a způsob, jakým by měly být tyto informace v dotazníku strukturovány. V souladu se svou běžnou praxí také ověřovala pravdivost informací, mimo jiné křížovou kontrolou s oficiálními účty, daňovými přiznáními nebo záznamy vedenými v továrně. Společnost Favorit však nebyla schopna předložit sesouhlasení s žádnými oficiálními nebo nezávisle auditovanými dokumenty. Komise rovněž zopakovala, že důvodem pro uplatnění článku 18 nebyla skutečnost, že společnost Favorit odmítla poskytnout požadované informace, ale skutečnosti podrobně vysvětlené v 90. až 93. bodě odůvodnění. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(114) Společnost Favorit tvrdila, že během inspekce na místě provedla sesouhlasení příjmů v modulu daňové evidence s příjmy v přiznáních k DPH a že rovněž sesouhlasila příjmy s modulem správy a daňové evidence. Toto sesouhlasení ukázalo, že oba soubory údajů pocházejí ze stejných účtů, a jsou tedy spolehlivé, přesné a ověřitelné. Dopis podle článku 18 byl tedy zjevně nesprávný a neodůvodněný, když tvrdil, že existuje problém týkající se sesouhlasení, a byl rovněž v rozporu s bodem 1 přílohy II antidumpingové dohody.

(115) Komise konstatovala, že pouze část účetních výkazů odpovídá oficiálním dokumentům, což nemůže být důkazem toho, že společnost vykázala všechny ostatní informace správně. Komise tedy nesouhlasila s tím, že údaje musí být přijaty, protože část operace odpovídala oficiálnímu účetnictví. Jak bylo vysvětleno výše, skutečnost, že nebylo možné sladit všechny údaje, zpochybnila všechny informace, které společnost Favorit předložila. Toto tvrzení proto zamítla.

(116) Společnost Favorit dále tvrdila, že dopis podle článku 18 nevysvětluje, které dostupné údaje hodlá použít a zda tyto dostupné údaje vycházejí z údajů společnosti Favorit nebo z něčeho jiného. Žádný záznam nenaznačuje, že by se společnost Favorit podílela na překládce nebo jiných praktikách obcházení. I kdyby se použil čl. 18 odst. 1, jedinými skutečnostmi, které by rozumně nahradily chybějící informace, by byly údaje, které poskytla společnost Favorit. Extrapolace zjištění o obcházení platných pro celou zemi na společnost Favorit byla podle jejího názoru nepřiměřená, neboť takový výběr skutečností by zjevně směřoval k potrestání nespolupracující strany, což nebyl případ společnosti Favorit.

(117) Společnost Favorit se rovněž domnívala, že jakýkoli pokus o vyvození nepříznivých závěrů z údajného nespolupracování je podle čl. 6 odst. 8 antidumpingové dohody, jakož článku 48 Listiny základních práv nezákonný. Tvrdila, že v souladu s rozhodnutím ve věci Mexiko – antidumpingová opatření na rýži a zprávou odborné skupiny Čína – GOES musí Komise zjistit „*nejlepší dostupné informace*", které musí být nejen správné nebo užitečné samy o sobě, ale také „*nejpřípadnější*" nebo „*nejvhodnější*", a že nespolupráce neopravňuje k vyvození nepříznivých důsledků ([24]). Společnost Favorit zopakovala tentýž argument po poskytnutí informací.

([24]) Zpráva odvolacího orgánu, Mexiko – antidumpingová opatření na rýži, WT/DS295/AB/R, bod 289, a zpráva panelu, Čína – GOES, WT/DS414/R, bod 7.302.

(118) Komise zopakovala, že údaje společnosti Favorit nelze použít jako základ pro její zjištění. Jak bylo vysvětleno výše, údaje poskytnuté společností nebyly ověřitelné, a proto je nebylo možné použít ani podle čl. 18 odst. 3 základního nařízení. Jak potvrdil Soudní dvůr, každý jednotlivý vyvážející výrobce musí prokázat, že jeho specifická situace odůvodňuje osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení ([25]). Komise proto dospěla k závěru, že společnost Favorit neprokázala, že je skutečným výrobcem, který se nepodílí na obcházení. Za těchto okolností neměla Komise v souladu se svou dřívější praxí jinou možnost než vycházet ze zjištění o obcházení platných pro celou zemi. Rovněž čl. 18 odst. 6 základního nařízení stanoví, že pokud účastník řízení částečně nebo zcela nespolupracoval, *může být* výsledek šetření „*méně příznivý, než kdyby … spolupracoval*“. Skutečnost, že uplatnění zjištění platných pro celou zemi na společnost Favorit mělo být pro ni méně příznivé, tedy neměla za cíl ji potrestat, ale byla jedinou možností a důsledkem toho, že její údaje nemohly být použity.

(119) Společnost Favorit dále tvrdila, že poskytla výkaz zisků a ztrát obchodníků v Kazachstánu, přes které vyvážela, a proto mohla Komise provést úplné ověření a sesouhlasení. Rovněž tvrdila, že tito obchodníci nemají povinnost předkládat auditované účty. Společnost Favorit rovněž uvedla, že Komise pochybila, když se domnívala, že nepředložila výkaz zisků a ztrát obchodníka mimo Kazachstán. Zopakovala také, že obchodník mimo Kazachstán nemusí mít auditované účty.

(120) Komise konstatovala, že výkazy zisků a ztrát obchodníků odrážejí pouze část činnosti společnosti Favorit, a proto nepředstavují důkaz, že všechny údaje poskytnuté společností Favorit jsou správné. Stejně tak účetnictví obchodníka mimo Kazachstán zachycovalo pouze část prodejů společnosti Favorit a nemohlo být použito ke zjištění věrohodnosti účetnictví společnosti Favorit. Toto tvrzení proto zamítla.

(121) Společnost Favorit dále tvrdila, že na základě ustálené praxe Komise nevede nespolupráce s opatřeními proti obcházení automaticky k závěru o standardním obcházení nebo k úplnému ignorování předložených údajů. Odkázala na šetření týkající se *textilií ze skleněných vláken* z *Maroka*, v němž byl výrobce shledán nespolupracujícím na základě sedmi otázek, ale Komise přijala jeho údaje ([26]), a na šetření týkající se *kumarinu z Indie* ([27]), kde společnost uvedla Komisi v omyl, pokud jde o její příslušnost k obchodním společnostem, ale kde článek 18 základního nařízení nebyl uplatněn. Proto se domnívala, že záměr Komise uplatnit dostupné údaje a záměr odmítnout její údaje je porušením zásady nediskriminace, která ukládá zacházet s podobnými situacemi stejně. Společnost Favorit dále tvrdila, že její situace je podobná situaci, o kterou se jednalo v rozsudku ve věci Maxcom, a proto nelze konstatovat, že by společnost Favorit obcházela předpisy, odkazem na obcházení v celé zemi. Společnost Favorit se domnívala, že poskytla důkazy o tom, že neobchází předpisy, a proto Komise nemohla na její situaci použít zjištění platná pro celou zemi.

([25]) Viz např. rozsudek ze dne 26. ledna 2017, Maxcom v. Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P, EU:C:2017:61, bod 59.

([26]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/302 ze dne 24. února 2022, kterým se konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) 2020/492 ve znění prováděcího nařízení (EU) 2020/776 na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) rozšiřuje na dovoz textilií ze skleněných vláken zasílaných z Maroka, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Maroka, a kterým se ukončuje šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením (EU) 2020/492 na dovoz textilií ze skleněných vláken pocházejících z Egypta dovozem textilií ze skleněných vláken zasílaných z Maroka, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Maroka (Úř. věst. L 46, 25.2.2022, s. 49).

([27]) Nařízení Rady (ES) č. 2272/2004 ze dne 22. prosince 2004 o rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého nařízením (ES) č. 769/2002 z dovozu kumarinu pocházejícího z Čínské lidové republiky na dovoz kumarinu odesílaného z Indie nebo Thajska, ať již je prohlášen za pocházející z Indie nebo Thajska či nikoliv (Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 18), 11.–12. bod odůvodnění).

(122) Komise poznamenala, že zjištění se činí případ od případu a v tomto případě, jak je podrobně vysvětleno výše, bylo řádně zváženo, zda nelze použít celý soubor údajů, nebo pouze určitou informaci, zda chybějící informace měly podstatný dopad na výsledek šetření a zda by Komise bez těchto informací mohla dospět k přiměřenému zjištění. Kromě toho se skutkové okolnosti případů uvedených společností Favorit v mnoha ohledech zcela lišily. V ostatních případech se jednalo zejména o odlišný obchodní model dotčených společností a neexistoval problém s absencí auditovaných účetních závěrek. Komise proto nesouhlasila s tím, že vzhledem k tomu, že údaje nebyly ve výše uvedených případech zcela odmítnuty, je třeba stejný přístup zaujmout i v tomto případě. Komise proto shledala tuto námitku neopodstatněnou. Komise rovněž nesouhlasila s tím, že existují ověřené důkazy o tom, že společnost Favorit neobchází – neexistence spolehlivých a ověřitelných údajů neumožňuje společnosti prokázat, že nedochází k praktikám obcházení.

(123) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že zjištění týkající se společnosti Favorit musí být založena na dostupných údajích ve smyslu článku 18 základního nařízení a že společnost Favorit neprokázala, že je výrobcem, který se nepodílí na obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 4 základního nařízení. Komise proto její žádost o osvobození zamítla.

(124) Společnost Favorit zopakovala stejná tvrzení po poskytnutí informací. Zopakovala, že prokázala, že nepřekládala ruské březové překližky, a že Komise jednala v rozporu s antidumpingovou dohodou a základním nařízením. Především tvrdila, že má spolehlivé účetnictví, že informace, jež předložila, jsou ověřitelné, že její sklady jasně rozlišují její vlastní výrobu od výroby třetích stran a že má pouze jeden soubor účtů. Znovu uvedla, aby Komise ověřila všechny informace.

(125) Společnost Favorit dále tvrdila, že Komise nezohlednila obtíže, jimž čelila coby malá společnost v rozvojové zemi. Rovněž zopakovala, že použití dostupných údajů má na společnost Favorit nepříznivý dopad v rozporu s čl. 6 odst. 8 antidumpingové dohody.

(126) Komise se domnívala, že všechny argumenty vznesené společností Favorit již byly řešeny v 91. až 122. bodě odůvodnění. Jelikož nebyly vzneseny žádné nové podstatné připomínky, byl potvrzen závěr 123. bodu odůvodnění.

4.1.2. *Zjištění týkající se společnosti Semipalatinsk*

(127) V odpovědi na dotazník společnost Semipalatinsk uvedla, že žádný vstupní materiál z lisovaného dřeva není ruský. Během inspekce na místě však Komise zjistila, že lisované dřevo od jednoho dodavatele pochází z Ruska, zatímco u nákupů od největšího dodavatele společnosti Semipalatinsk nebylo možné původ zjistit. Tyto informace byly nezbytné ke stanovení, na základě článku 13 základního nařízení, jaký je procentní podíl vstupního materiálu ruského původu při výrobě březové překližky, a tedy nezbytné k posouzení žádosti o osvobození.

(128) Kromě toho útvary Komise nemohly stanovit náklady práce pro výpočet přidané hodnoty, jak požaduje článek 13 základního nařízení, protože společnost Semipalatinsk neuvedla všechny zaměstnance v tabulce výrobních nákladů, protože byli placeni v hotovosti, tj. nebyli uvedeni v oficiálním účetnictví.

(129) Kromě toho společnost Semipalatinsk neposkytla včas úplné odpovědi na dotazník za své společnosti ve spojení RKD LLP a RKD Latvia. Tyto společnosti ve spojení byly požádány o předložení odpovědí na dotazník jak v dotazníku, tak v následných dopisech o nedostatcích a v e-mailu ze dne 27. listopadu 2023, tedy před inspekcí na místě. Během inspekce na místě společnost Semipalatinsk předložila pouze dílčí údaje o RKD LLP, zatímco o RKD Latvia byly některé dílčí údaje předloženy až po inspekci na místě. V obou případech úředníci Komise nemohli provést úplné a náležité ověření na místě, protože nebyly včas předloženy údaje o společnostech ve spojení.

(130) Kromě výše uvedeného nemohli úředníci Komise v poslední den inspekce na místě provést závěrečné kontroly, jako je ověření kontaktů s dodavateli, odběrateli a společnostmi ve spojení.

(131) Přestože o to byla společnost Semipalatinsk požádána, neposkytla útvarům Komise ucelený přehled komunikace se svým hlavním dodavatelem. Konkrétní e-mailový účet, který byl používán pro komunikaci s dodavateli a odběrateli společnosti Semipalatinsk, nebyl během inspekce na místě zveřejněn. Úředníci Komise nicméně nalezli sdělení, která zpochybňují věrohodnost tvrzení společnosti Semipalatinsk o jejích obchodních vazbách a vztazích.

(132) Šetření ukázalo, že sklady společnosti RKD LLP a společnosti Semipalatinsk se nacházely ve stejných prostorách. Označování výrobků bylo ruční a jejich etikety neobsahovaly informace o identifikaci šarže ani QR/čárový kód, které by umožnily zpětné dohledání výroby. Vedle skladu společnosti Semipalatinsk se navíc nacházely sklady a externí skladovací prostory pro ruskou březovou překližku, kterou společnost RKD LLP nakupovala za účelem dalšího prodeje. Úředníci Komise tak nemohli získat potřebnou jistotu ohledně činnosti společnosti RKD LLP při pohybu obchodované ruské březové překližky. Také v jiném skladu Komise nemohla ověřit pohyb zboží, protože na místě nebyly k dispozici žádné podklady ani informační systémy.

(133) Během inspekce na místě společnost Semipalatinsk vysvětlila, že Kazachstán nemá dostatek březového dřeva, které by umožnilo ekonomicky odůvodněnou výrobu březové překližky pouze z kazachstánských zdrojů. Proto společnost Semipalatinsk nakupovala jako vstupní materiál ruské „lisované dřevo ve formě desek“ a jako vrchní vrstvu vkládala březové dýhy vlastní výroby z kazachstánské kulatiny. Tento vstupní materiál byl během období šetření hlavním vstupním materiálem. Komisi se však nepodařilo dohledat žádné zásoby tohoto vstupního materiálu. Společnost Semipalatinsk tvrdila, že během inspekcí na místě nebyly žádné nové objednávky, a tudíž ani žádné zásoby vstupních materiálů ve skladech. To však bylo v rozporu s prohlášením společnosti Semipalatinsk o významu konkrétního vstupního materiálu v jejím obchodním modelu.

(134) Na základě výše uvedených skutečností Komise informovala společnost Semipalatinsk o svém záměru použít čl. 18 odst. 1 základního nařízení a založit svá zjištění na nejlepších dostupných údajích ve smyslu tohoto článku.

(135) V odpovědi na dopis podle článku 18 společnost Semipalatinsk uvedla, že nákup vstupního materiálu lisovaných dřevěných desek probíhal prostřednictvím kazachstánských dodavatelů a že pro ně neexistovala žádná zákonná povinnost poskytnout dokumentaci o původu. Společnost Semipalatinsk dále zdůraznila, že informace o původu vstupního materiálu nebyly Komisí dříve požadovány a že další zpracování tohoto vstupního materiálu představovalo přidanou hodnotu k výrobním nákladům ve výši 47 % pro získání konečného výrobku.

(136) Společnost Semipalatinsk tvrdila, že během inspekce na místě odhalila kontakty, které se uskutečnily s jedním z jejích dodavatelů. Společnost rovněž tvrdila, že tabulky dotazníku poskytují spolehlivé informace a zahrnují všechny zaměstnance včetně těch, kteří jsou placeni v hotovosti. Společnost Semipalatinsk dále tvrdila, že poskytla dostatečné informace o společnostech ve spojení RKD LLP a RKD Latvia. Nakonec společnost Semipalatinsk tvrdila, že společnosti RKD LLP a Semipalatinsk mají různé sklady, protože mají různé zaměstnance a samostatné nájemní smlouvy a nakládací zařízení.

(137) Komise výše uvedená tvrzení zamítla. Komise požadovala původ vstupních materiálů jak v dotazníku, tak v dopisech o nedostatcích, které byly zaslány následně. Ačkoli se společnost Semipalatinsk snažila najít důkaz o původu vstupního materiálu, Komise nemohla získat včasné a spolehlivé informace o původu většiny vstupního materiálu. Kromě toho úředníci Komise přepočítali hodnotu přidanou k dílům během montáže nebo kompletace a ta byla nižší než 1 % výrobních nákladů.

(138) Komise rovněž zamítla tvrzení, že během inspekce na místě byla informována o e-mailovém účtu, z něhož probíhala komunikace s některými dodavateli. Společnost Semipalatinsk informovala úředníky Komise o existenci tohoto e-mailového účtu až na konci inspekce na místě. Potřebné kontroly tak nemohly být provedeny, a navíc nebyl k dispozici personál IT, který by vyřešil technické problémy, jež se vyskytly na konci inspekce na místě.

(139) Komise dále zamítla tvrzení společnosti Semipalatinsk, že předložila včasné a úplné dotazníky pro společnosti RKD LLP a RKD Latvia. V prvním případě předložila společnost Semipalatinsk během inspekce na místě některé neúplné údaje a ve druhém případě předložila některé neúplné údaje po inspekci na místě. Tyto informace nebyly včasné a úplné a pro jejich ověření bylo příliš pozdě. Skutečnost, že společnost RKD Latvia měla i další zúčastněné strany, které nebyly ve spojení, nebyla relevantní, protože RKD Latvia byla společností ve spojení, a proto musela požadované informace poskytnout. Dne 27. listopadu 2023, tj. týden před zahájením inspekce na místě, Komise v tzv. oznámení o inspekci informovala společnost Semipalatinsk, že během inspekce na místě nemůže předložit nové informace. V tomto dopise bylo rovněž vysvětleno, že jakákoli změna vykazovaných údajů, která by byla poskytnuta po tomto datu, může vést k použití článku 18. Komise zamítla tvrzení, že společnost Semipalatinsk poskytla spolehlivé informace o nákladech práce. Ačkoli Komise uznává, že vykázané náklady práce uvedené v tabulce „Příloha 2 – Žádost o informace o spotřebě nákladů" zahrnovaly všechny zaměstnance, vzhledem k tomu, že část z nich byla založena na peněžních prostředcích, nebylo možné ověřit náklady práce ve finančních účtech společnosti Semipalatinsk.

(140) Nakonec Komise zamítla jako nepodstatné tvrzení společnosti Semipalatinsk, že obě společnosti mají různé sklady a zaměstnance. Komise zopakovala, že ačkoli sklady obou společností mohou mít oddělené nájemní smlouvy, nakládací zařízení a zaměstnance, nemohla získat potřebnou jistotu ohledně činností společnosti RKD LLP při pohybu obchodované ruské březové překližky.

(141) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že společnost Semipalatinsk neprokázala, že je výrobcem, který se nepodílí na obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 4 základního nařízení, a že zjištění týkající se společnosti Semipalatinsk se proto musí zakládat na dostupných údajích ve smyslu článku 18 základního nařízení, podle něhož se mají použít zjištění o obcházení platná pro celou zemi. Komise proto její žádost o osvobození zamítla.

(142) Po poskytnutí informací společnost Semipalatinsk tvrdila, že její výrobní závod je v provozu od roku 2012, tedy před zahájením původního antidumpingového šetření dovozu březové překližky z Ruska. Společnost Semipalatinsk rovněž tvrdila, že během šetření prokázala vysokou míru spolupráce s Komisí a že závěry Komise, že není skutečným výrobcem březové překližky, jsou mylné a nepravdivé.

(143) Komise se domnívala, že údajné datum zahájení výroby nemá vliv na zjištění šetření týkající se společnosti Semipalatinsk. Kromě toho Komise uznala, že zaměstnanci společnosti Semipalatinsk během šetření a také během ověřování do jisté míry spolupracovali, společnost však neposkytla nezbytné informace ve lhůtách stanovených v základním nařízení. Z tohoto důvodu bylo konstatováno, že společnost Semipalatinsk neprokázala, že je skutečným výrobcem, který se nepodílí na zjištěných praktikách obcházení.

(144) S ohledem na výše uvedené se Komise domnívá, že společnost Semipalatinsk ve svém podání po poskytnutí informací nepředložila žádná nová opodstatněná tvrzení a že všemi argumenty vznesenými společností Semipalatinsk se podrobně zabývají 135. až 140. bod odůvodnění.

(145) Jelikož nebyly vzneseny žádné nové podstatné připomínky, byl potvrzen závěr stanovený ve 141. bodě odůvodnění.

4.1.3. *Zjištění týkající se společnosti Severnyi Fanernyi Kombinat LLP*

(146) Při inspekci na místě u společnosti Severnyi Fanernyi Kombinat LLP a jejích společností ve spojení (dále jen „SFK“) Komise zjistila, že společnost SFK neohlásila svou společnost ve spojení v Rusku. Společnost byla nahlášena jako dodavatel kulatiny, který není ve spojení. Společnost SFK proto pro tuto společnost neposkytla odpověď na dotazník. Během inspekce na místě Komise rovněž zjistila, že u řady transakcí vybraných jako vzorek pro podrobné ověření společnost SFK nesprávně uvedla původ ruských kulatin (jako kazachstánský) ([28]). Na základě toho se Komise domnívala, že společnost SFK významně bránila šetření tím, že poskytovala nepravdivé a zavádějící informace. Kromě toho a vzhledem k tomu, že informace měly být použity ke stanovení procentního podílu vstupního materiálu nakoupeného v Rusku a k výpočtu přidané hodnoty, měla Komise za to, že nemůže použít údaje společnosti SFK k prokázání, že se nepodílela na praktikách obcházení. Na tomto základě útvary Komise informovaly společnost SFK, že nehodlají přihlížet k jejím údajům a použijí článek 18 základního nařízení.

(147) Společnost SFK nesouhlasila. Tvrdila, že Komise měla vzít v úvahu celkové velké úsilí, které společnost SFK vynaložila v rámci spolupráce, skutečnost, že byla významným zaměstnavatelem ve svém regionu, a skutečnost, že působila v rozvojové zemi. Společnost SFK dále poukázala na své úsilí připravit podrobnou odpověď na dotazník, přestože má omezený počet zaměstnanců a nemá auditované účetní závěrky, a odkázala na všechny informace a sesouhlasení, které poskytla. Společnost SFK rovněž tvrdila, že Komise hrubě přeháněla, když tvrdila, že nezveřejnění vztahu s její společností ve spojení v Rusku a nesprávné prohlášení o původu u jedné z transakcí zařazených do vzorku znamenalo, že společnost SFK poskytla nepravdivé nebo zavádějící informace a významně bránila šetření. Domnívala se, že Komise se mýlí po právní i faktické stránce, porušuje závazky EU vůči WTO, je diskriminační a nebere v úvahu náročnou práci zaměstnanců skupiny SFK. Společnost SFK se rovněž domnívala, že v průběhu různých sesouhlasení, a jak ověřila Komise během ověření na místě, prokázala, že se nepodílela na žádných praktikách obcházení.

(148) Společnost SFK se domnívala, že záměr Komise nezohlednit údaje společnosti SFK v celém rozsahu byl zjevně v rozporu s čl. 6 odst. 8 a bodem 3 přílohy II antidumpingové dohody. Odkázala na zprávu odvolacího orgánu ve věci USA – za tepla válcovaná ocel ([29]), která uvádí, že podle bodu 3 přílohy II jsou vyšetřující orgány oprávněny použít informace, pokud jsou splněny tři podmínky, a to že tyto informace jsou ověřitelné, vhodně předložené tak, aby mohly být při šetření použity bez zbytečných obtíží, a jsou poskytnuty včas. Tvrdila, že pokud jsou tyto podmínky splněny, nejsou vyšetřující orgány při rozhodování oprávněny odmítnout předložené informace. Podle jejího názoru byly tyto podmínky v tomto šetření splněny, neboť Komise ověřila každý včas předložený dokument, který poukazuje na neexistenci obcházení. Společnost SFK se domnívá, že Komise provedla analýzu údajů předložených společností SFK v nesprávném pořadí a odkázala na věc USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Korea) ([30]). Ve správném pořadí by byly nejprve zváženy všechny informace v přímé odpovědi Komisi, a protože poskytnuté informace splňovaly kritéria podle bodu 3 přílohy II antidumpingové dohody, měla Komise všechny potřebné informace k přijetí žádosti společnosti SFK o osvobození.

([28]) Podrobné informace o nesrovnalostech byly vysvětleny v citlivé verzi dopisu podle článku 18.

([29]) Zpráva odvolacího orgánu, Spojené státy – antidumpingová opatření uložená na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska, WT/DS184/AB/R, bod 80.

([30]) Zpráva panelu, USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Korea), bod 7.138.

(149) Komise s tím nesouhlasila. Na rozdíl od tvrzení společnosti SFK se domnívala, že neoznámení společnosti ve spojení v Rusku a nesprávné uvedení původu nakoupených kulatin vážně brání šetření. Společnost SFK ve sledovaném období nakupovala březovou kulatinu, dýhu, pryskyřici a také březovou překližku v Rusku. Za těchto okolností musela Komise určit přesný procentní podíl vstupního materiálu z Ruska, aby zjistila, zda ruské díly představují nejméně 60 % z celkové hodnoty dílů montovaného výrobku a zda přidaná hodnota přivezených dílů činí více než 25 % výrobních nákladů. Informace o hodnotě a původu vstupního materiálu tak měly přímý dopad na posouzení žádosti o osvobození. Vzhledem k tomu, že odpověď ruské společnosti ve spojení na dotazník nebylo možné ověřit a že účty společnosti SFK se společností ve spojení vykazovaly finanční transakce nad rámec nákupu kulatiny (které společnost vysvětlila jako „zálohové platby"), nemohla Komise ověřit množství a hodnoty kulatiny ani to, zda byl nakoupen jiný vstupní materiál nebo dotčený výrobek. Vzhledem k tomu, že odpověď na dotazník od společnosti ve spojení nebyla předložena na žádost na začátku šetření, ale byla předložena až na samém konci inspekce na místě, měla Komise za to, že informace o finančních tocích a tocích zboží mezi společností SFK a její ruskou společností ve spojení nemohly být ověřeny. Proto nebylo možné tvrdit, že byla předložena řádně, včas a že informace byly ověřitelné. Proto nebyly splněny podmínky podle bodu 3 přílohy II antidumpingové dohody.

(150) Společnost SFK se dále domnívala, že Komise nemůže nebrat v úvahu všechny informace poskytnuté společností SFK. Odkazovala se na čl. 18 odst. 1 základního nařízení, který stanoví, že *„pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a vychází se z dostupných údajů"*. Na základě toho se domnívala, že Komise mohla ve svém šetření postupovat tak, že použije dostupné údaje v tomto ohledu, a tedy bude ruskou společnost považovat za společnost ve spojení a s kulatinou, která byla nesprávně deklarována, bude zacházet jako s kulatinou z Ruska. Tvrdila, že tyto dostupné údaje však nemají žádný vliv na údaje, které společnost SFK jinak předložila v průběhu šetření a které prokazují, že nedošlo k žádným praktikám obcházení. Společnost SFK se dále domnívala, že Komise nepotřebuje pro výpočet přidané hodnoty zemi, ze které díly pocházejí. Měla za to, že nezáleží na tom, zda je dodavatel ve spojení či nikoli, protože i kdyby bylo nutné upravit převodní ceny za vstupy, mělo by to stejný vliv na celkové výrobní náklady, takže přidaná hodnota by zůstala stejná. Dopis podle článku 18 byl proto založen na zjevně nesprávném posouzení a byl v rozporu s čl. 13 odst. 2 základního nařízení.

(151) Komise nesouhlasila s tím, že v daném případě by jediným důsledkem poskytnutí nepravdivých a zavádějících informací mělo být považování ruské společnosti za společnost ve spojení a považování kulatiny ze vzorové transakce, která byla nesprávně deklarována, za pocházející z Ruska. Nepravdivé informace o kulatině a skutečnost, že Komise nemohla ověřit ruského dodavatele ve spojení, způsobily, že celý soubor údajů společnosti SFK byl nespolehlivý. Společnost SFK prohlásila, že od ruského dodavatele ve spojení nakoupila [6–10 %]. Komise nemohla ověřit množství kulatiny a to, že společnost SFK nakupovala od společnosti pouze kulatinu, nikoli přímo dotčený výrobek. Komise uvedla, že společnost SFK měla na konci roku 2023 vůči ruské společnosti nesplacený dluh, který se rovnal polovině obratu, který s touto společností měla. Společnost SFK rovněž ve sledovaném období nakoupila dotčený výrobek z Ruska, který byl Komisi původně deklarován jako „nedokončené zboží". Skutečnost, že společnost SFK neposkytla Komisi odpověď na dotazník, proto přímo ovlivnila výsledek šetření.

(152) Kromě toho byl přesný procentní podíl vstupního materiálu v rámci výrobních nákladů důležitý nejen pro stanovení procentního podílu vstupního materiálu z Ruska (test 60 %), ale také se vztahoval na přidanou hodnotu (test 25 %). Tvrzení společnosti SFK, že přidaná hodnota by byla stejná, i kdyby 100 % vstupního materiálu pocházelo z Ruska, tedy nebylo správné.

(153) Společnost SFK dále uvedla, že i za předpokladu, že by spolupráce společnosti SFK při šetření mohla být považována za méně než ideální, byla Komise povinna dodržovat čl. 18 odst. 3 základního nařízení, podle něhož „*nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností*“. Společnost SFK se domnívala, že dva body vznesené Komisí týkající se přesnosti informací o podnikové struktuře a původu kulatiny nebyly takového rázu, aby způsobily nepřiměřené obtíže při vyvozování přiměřeně správných závěrů o neexistenci obcházení prostřednictvím překládky nebo montáže/kompletace. Společnost SFK proto tvrdila, že informace byly předloženy včas, byly ověřeny a odrážely schopnost společnosti SFK spolupracovat, a proto k nim nelze nepřihlížet.

(154) Komise zopakovala, že nesprávně deklarované informace a skutečnost, že dotazník ruské společnosti ve spojení nebyl předložen před inspekcí na místě, byly problémy, které Komisi významně bránily v učinění přiměřeně správného závěru. Toto nesprávné prohlášení mělo závažný dopad na šetření, a proto nemohly být údaje společnosti SFK použity. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(155) Společnost SFK tvrdila, že to byla společnost SFK, kdo jako první sdělil Komisi existenci spojení s ruskou společností ve spojení, a že to nebyla Komise, kdo na tuto skutečnost upozornil. Tvrdila, že z žádného záznamu nevyplývá, že by Komise věděla o tom, že ruská společnost ve spojení je přidruženou společností, a jak je popsáno ve zprávě o inspekci, Komise se společnosti SFK zeptala, zda má v Rusku přidružené společnosti. Společnost SFK vysvětlila, že má v Rusku pobočku, která nakupuje kulatinu a dodává ji společnosti SFK. Společnost SFK zopakovala tentýž argument po poskytnutí informací. Domnívala se, že Komise nesprávně vyložila fakta. Společnost SFK zopakovala, že byla první, kdo předložil informace o ruské společnosti, poskytla informace o společnosti ve spojení a nepopírala její existenci.

(156) Skutečnost, že majitel uvedl, že ruská společnost je nečinná a že společnost SFK od roku 2020 kulatinu nenakupuje, byla podle společnosti SFK omylem, který byl údajně pochopitelný, protože to nebyl on, kdo tabulky připravoval, a osoba, která tabulky připravovala, o tomto vztahu nevěděla, a také proto, že nákupy kulatiny od ruské společnosti tvořily ve sledovaném období pouze [6–10 %] všech nákupů kulatiny. Společnost SFK tvrdila, že nemá dostatek zaměstnanců a že všichni zaměstnanci jednali podle svých nejlepších schopností a že to, co je v podstatě administrativní chyba, nelze považovat za nepravdivé a zavádějící informace. Vynechání ruské společnosti v podnikových tabulkách a její označení jako společnosti, která není ve spojení, v tabulkách nákupu kulatiny bylo neúmyslné a jednalo se pouze o nedorozumění nebo administrativní chybu. Společnost SFK zopakovala tentýž argument po poskytnutí informací. Komise nesouhlasila s tím, že to byla společnost SFK, kdo přinesl informace o existenci neohlášené ruské společnosti. Naopak, byla to Komise, která společnost konfrontovala s informacemi, které zjistila ohledně společnosti ve spojení v Rusku, obchodníka s dřevařskými výrobky, který prodával mimo jiné březovou kulatinu, což společnost SFK původně popřela. Jakmile společnost SFK tento vztah uznala, původně uvedla, že tato společnost je „nečinná“, a proto od ní již dávno přestala nakupovat kulatinu. Šetřením však bylo zjištěno, že tato společnost ve spojení v Rusku byla významným dodavatelem kulatiny pro společnost SFK ve sledovaném období, což bylo v rozporu s vysvětlením společnosti, že po roce 2020 nedošlo k žádným nákupům kulatiny. Společnost pak přiznala, že poslední transakce, kterou s touto společností ve spojení uskutečnila, proběhla v dubnu 2023. Nebyla to tedy společnost SFK, kdo s touto informací přišel. Rovněž se domnívala, že nesprávné uvedení společnosti jako společnosti, která není ve spojení, nemohlo být administrativní chybou osoby vyplňující tabulky, protože otázka byla položena majiteli společnosti SFK, který byl zároveň stoprocentním vlastníkem ruské společnosti a který nakonec její existenci potvrdil. Komise proto nesouhlasila s tím, že se jednalo pouze o administrativní chybu nebo opomenutí osoby, která tabulky vyplňovala.

(157) Společnost SFK se rovněž domnívala, že tvrzení, že odpovědi na dotazník ruské společnosti nelze ověřit, je nesprávné a že Komise se dopustila právního omylu, když naznačila, že informace poskytnuté během ověřování na místě nelze standardně přijmout. Společnost SFK rovněž uvedla, že odpověď na dotazník byla předložena včas, byla a zůstala ověřitelná a mohla být zkontrolována prostřednictvím tabulky nákupů společnosti SFK. Proto uvedla, že odpověď na dotazník byla ověřitelná a mohla být ověřena, protože byla předložena poslední noc před posledním dnem ověření. Dotazník zůstal ověřitelný i bez nutnosti vlastního ověření.

(158) Společnost SFK zopakovala stejná tvrzení po poskytnutí informací. Tvrdila, že odpověď na dotazník nebyla předložena v nevhodnou dobu a že jelikož byla součástí dokladů, měla by ji Komise plně zohlednit. Dále tvrdila, že předložení dotazníku během ověřování bylo považováno za včasné také panelem WTO ve věci USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Korea) ([31]), který zmiňuje, že dotazník byl také poskytnut *„ve lhůtách stanovených Ministerstvem obchodu USA nebo na žádost tohoto ministerstva při ověřování“*. Po poskytnutí informací společnost SFK dále tvrdila, že odpověď na dotazník byla poskytnuta včas a že byla ověřitelná. Odkazovala na zprávu odvolacího orgánu ve věci Spojené státy – Antidumpingová opatření vztahující se na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska, v níž se uvádí, že *„Orgány pověřené šetřením by při posuzování, zda byly informace předloženy v přiměřené lhůtě, měly v kontextu konkrétního případu zvážit například tyto faktory: i) povaha a množství předložených informací; ii) obtíže, jimž šetřený vývozce čelil při získávání informací; iii) ověřitelnost informací a snadnost, s níž je orgány pověřené šetřením mohou použít při stanovování svých zjištění; iv) zda je pravděpodobné, že jiné zúčastněné strany budou dotčeny použitím informací; v) zda by přijetí informací ohrozilo schopnost orgánů pověřených šetřením rychle provést šetření, a vi) počet dní, o které šetřený vývozce nestihl použitelnou lhůtu“* ([32]). Společnost SFK se domnívala, že v případě společnosti ve spojení byla tato kritéria splněna. Mimo jiné tvrdila, že odpověď na dotazník poskytla dva dny poté, co byla na tento problém upozorněna.

(159) Komise s tím nesouhlasila. Plánování ověřování vycházelo z počtu společností, které bylo třeba ověřit, a také z informací, které společnosti předem předložily. Informace o tom, že společnosti nemohou během ověřování předkládat nové informace a že společnost může opravit administrativní chyby pouze nejpozději týden před zahájením ověřování, byla společnosti SFK sdělena v tzv. oznámení o inspekci. Současně oznámení informovalo společnosti, že jakákoli změna odpovědí na dotazníky, které budou poskytnuty po tomto datu, může vést k použití článku 18. Existence ruské společnosti ve spojení byla zjištěna až na začátku ověřování a nemohla být považována za administrativní chybu, ale za důležitou skutečnost, která měla významný vliv na šetření. Skutečnost, že nebyla nahlášena, znemožnila Komisi ověřit úplnost odpovědi.

(160) Komise rovněž nesouhlasila s tím, že by odpověď na dotazník mohla být ověřena, protože byla předložena elektronicky po ověřování společnosti SFK. Následující (a poslední) den ověřování skupiny SFK proběhlo ověření na místě u tuzemského obchodníka ve spojení se společností SFK, a pokud by Komise ověřovala na dálku ruskou společnost ve spojení, musela by ověření obchodníka ve spojení zcela nebo částečně vynechat. Komise proto nesouhlasila s tím, že mohla ověřit odpověď na dotazník a že jelikož byla označena za doklad, znamenalo to, že byla ověřena. Kromě toho se Komise domnívala, že zjištění v citované zprávě panelu ve věci USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Korea), podle níž lze odpověď na dotazník předloženou na žádost orgánu pověřeného šetřením během ověřování přijmout, není v projednávaném případě relevantní. Jak je uvedeno ve 159. bodě odůvodnění, Komise společnost SFK informovala o skutečnosti, že během ověřování nemůže přijímat podstatné změny dříve předložených informací. V každém případě odpověď na dotazník společnosti ve spojení nebyla předložena během

([31]) Zpráva panelu, USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Korea), bod 7.138.

([32]) Zpráva odvolacího orgánu ve věci Spojené státy – Antidumpingová opatření vztahující se na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska, WT/DS184/AB/R, přijatá dne 23. srpna 2001, DSR 2001:X, bod 85.

ověřování, nýbrž poskytnuta jako doklad společně s ostatními doklady při ukončení ověřování. Komise připomněla, že tento typ dotazníků společností ve spojení již byl vyžádán při zahájení šetření a měl být poskytnut do 37 dnů po zahájení, tj. nejpozději do 5. října 2023. Nebyl tedy poskytnut o dva dny později, jak tvrdila společnost SFK, ale o dva měsíce později, a to v kontextu šetření, jež je časově omezeno na 9 měsíců.

(161) Pokud jde o výše zmíněnou zprávu odvolacího orgánu ve věci Spojené státy – Antidumpingová opatření vztahující se na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska, Komise odkázala na její podrobná objasnění ve 149. bodě odůvodnění s ohledem na důvod, proč informace o společnosti ve spojení, která se nachází v zemi podléhající opatřením, tj. v Rusku, a poskytla vstupní materiál společnosti SFK v Kazachstánu, jsou ze své podstaty zásadní při ověřování, zda se společnost SFK podílela na praktikách obcházení.

(162) Společnost SFK rovněž tvrdila, že finanční transakce ve sledovaném období mezi společností SFK a ruskou společností ve spojení byly menšího rozsahu, než tvrdila Komise, a že byly zcela logické. Tvrdila, že se jedná o nečinnou společnost, což potvrzují informace uvedené v různých tabulkách a skutečnost, že poslední transakce se uskutečnila v dubnu 2023.

(163) Komise se domnívala, že argument, že společnost je nečinná, není podložen fakty. Ačkoli společnost SFK tvrdila, že se společností již neobchoduje a že poslední nákup se uskutečnil v dubnu 2023, pohledávky společnosti SFK vykazovaly značný nesplacený dluh vůči této společnosti, který byl z hlediska hodnoty významný ve srovnání s hodnotou nákupu kulatiny v období šetření. Vzhledem k tomu, že společnost SFK vysvětlila, že se jednalo o zálohy na vstupní materiál, který měl být dodán, popřela tvrzení, že s touto společností přestala obchodovat.

(164) Pokud jde o kulatinu, společnost SFK tvrdila, že tvrzení Komise se zakládají na zjevně nesprávném posouzení a že jsou zcela nesprávná. Tvrdila, že Komise přezkoumala šest faktur, a nikoli pouze tři, a že z těchto šesti faktur bylo pět správných. Za druhé, objem kulatiny, u níž nebyl správně uveden původ, byl velmi malý ([50–100] m^3) a toto nemohlo ovlivnit správnost zbývajících 99,9 % nákupů. Společnost SFK rovněž tvrdila, že vysvětlila, že při poskytování informací v dotazníku vycházela především ze země registrace dodavatele, takže pokud byl dodavatel registrován v Kazachstánu, společnost SFK předpokládala, že kulatina pochází z Kazachstánu, což byla podle jejího názoru přiměřeně přesná metoda. Společnost SFK tedy neuvedla Komisi v omyl ani neposkytla žádné nepravdivé informace. Stanovení původu na základě jednotlivých transakcí by vzhledem ke značnému objemu nákupu nebylo možné. Společnost SFK zopakovala tentýž argument po poskytnutí informací.

(165) Komise s tím nesouhlasila. Při ověření na místě bylo skutečně shromážděno celkem šest faktur s doklady o původu kulatiny. Od stejného dodavatele byly chybně vykázány další dvě transakce (faktury). Proto bylo z osmi faktur správných pouze pět. Komise rovněž nesouhlasila s tím, že hodnota nesprávně vykázaných faktur byla malá. Správnost údajů nelze vyjádřit na základě celkové hodnoty transakcí (která může být v některých případech v řádu tisíců), ale na základě hodnoty vzorku. V daném případě představovaly nesprávné transakce více než 18 % kulatiny ze vzorku. Komise se rovněž domnívala, že skutečnost, že zbytek vzorku nebyl vykázán na základě ověření osvědčení o záznamu, ale na základě místa, kde byl dodavatel registrován, ještě více zpochybňuje spolehlivost údajů.

(166) Po poskytnutí informací společnost SFK tvrdila, že Komise zveličuje důležitost nesprávně vykázané kulatiny a že 93 % vybraného vzorku z hlediska objemu potvrzuje správný původ. Společnost SFK rovněž poukázala na skutečnost, že dopis podle článku 18 uvádí, že se nesprávně vykázané transakce týkají jedné ze tří faktur, zatímco v obecném informačním dokumentu Komise zmiňuje osm faktur. Podle jejího názoru tedy Komise předložila nové skutečnosti a společnosti SFK měla poskytnout právo na vznesení připomínek. Rovněž zopakovala, že Komise do vzorku zařadila šest faktur, a nikoli osm.

(167) Komise skutečně přezkoumala počet vybraných faktur poté, co společnost SFK předložila připomínky k dopisu podle článku 18. Komise potvrdila osm faktur, jak je uvedeno v obecném informačním dokumentu, kvůli dvěma dodatečným fakturám od téhož dodavatele kulatiny ruského původu. Tato oprava neměla žádný vliv na závěry dosažené v dopise podle článku 18. Kromě toho byl počet osmi faktur uveden v obecném informačním dokumentu, který byl zaslán všem stranám ke vznesení připomínek. Komise proto nesouhlasila s tím, že společnosti SFK nebylo dáno právo vznést připomínky.

(168) Podobně jako společnost Favorit (viz 121. bod odůvodnění) společnost SFK uvedla, že na základě ustálené praxe Komise nevede nespolupráce s opatřeními proti obcházení automaticky k závěru o obcházení nebo k úplnému nezohlednění předložených údajů, a odkázala na šetření týkající se *textilií ze skleněných vláken* z *Maroka* a *kumarinu* z *Indie*. Proto se domnívala, že záměr Komise uplatnit dostupné údaje a záměr odmítnout její údaje je porušením zásady nediskriminace, která ukládá zacházet s podobnými situacemi stejně. Společnost SFK dále tvrdila, že Komise v každém případě uznala, že ruský dodavatel ve spojení se nepodílel na výrobě ani prodeji dotčeného výrobku a jeho příslušnost neměla žádný vliv na výsledek šetření.

(169) Komise zopakovala, že zjištění byla učiněna případ od případu a bylo náležitě zváženo, zda nelze použít celý soubor údajů, nebo pouze určitou informaci, zda chybějící informace měly podstatný dopad na výsledek šetření a zda by Komise mohla bez těchto informací dospět k přiměřenému zjištění. Kromě toho se fakta a údaje v případech uvedených společností SFK v mnoha ohledech zcela lišily. Zejména v ostatních případech byl obchodní model dotčených společností odlišný a nebyl zde problém s nesprávným uváděním původu vstupního materiálu. Komise proto nesouhlasila s tím, že vzhledem k tomu, že údaje nebyly ve výše uvedených případech zcela odmítnuty, je třeba stejný přístup zaujmout i v tomto případě. Komise proto shledala tuto námitku neopodstatněnou. Komise rovněž nesouhlasila s tím, že existují ověřené důkazy o tom, že společnost SFK neobchází opatření – neexistence spolehlivých a ověřitelných údajů neumožnila společnosti prokázat, že nedochází k praktikám obcházení.

(170) Společnost SFK dále tvrdila, že bez ohledu na případnou údajnou nespolupráci ze strany společnosti SFK nelze s ohledem na závěry Soudního dvora ve věci Maxcom a v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/28 ([33]) s odkazem na celostátní obcházení konstatovat žádné zjištění obcházení ze strany společnosti SFK a že údaje společnosti SFK vylučují zjištění praktik obcházení specifických pro danou společnost. V této souvislosti bylo irelevantní, zda dochází k celostátnímu obcházení prostřednictvím dovozu z Kazachstánu, neboť tyto důkazy nemohly převážit nad konkrétními ověřenými důkazy poskytnutými společností SFK, která se na žádných praktikách obcházení nepodílí.

(171) Komise se domnívala, že fakta tohoto případu jsou odlišná. V případě uvedeném v předchozím bodě odůvodnění se nevyskytl problém se zatajováním odkazů nebo nesprávným uváděním informací o zemi, na kterou se vztahují opatření. Komise nemohla dospět k závěru, že existují ověřené důkazy o tom, že společnost SFK neobchází opatření. Proto shledala tuto námitku neopodstatněnou.

(172) Stejně jako společnost Favorit se i společnost SFK domnívala, že jakýkoli pokus vyvodit nepříznivé závěry z údajného nespolupracování je podle čl. 6 odst. 8 antidumpingové dohody nezákonný. Tvrdila, že v souladu s rozhodnutím ve věci Mexiko – antidumpingová opatření na rýži a zprávou odborné skupiny Čína – GOES musí Komise zjistit „*nejlepší dostupné informace*“, které musí být nejen správné nebo užitečné samy o sobě, ale také „*nejpřípadnější*“ nebo „*nejvhodnější*“, a že nespolupráce neopravňuje k vyvození nepříznivých důsledků.

(173) Komise zopakovala svůj závěr, že údaje společnosti SFK nelze použít jako základ pro její zjištění. Komise proto dospěla k závěru, že společnost SFK neprokázala, že je výrobcem, který se nepodílí na obcházení. Za těchto okolností neměla Komise v souladu se svou dřívější praxí jinou možnost než vycházet ze zjištění o obcházení platných pro celou zemi. Rovněž čl. 18 odst. 6 základního nařízení stanoví, že pokud účastník řízení částečně nebo zcela nespolupracoval, *může být* výsledek šetření „*méně příznivý, než kdyby … spolupracoval*“. Proto skutečnost, že použití zjištění platných pro celou zemi na společnost SFK mělo být pro společnost SFK méně příznivé, byla jedinou možností a důsledkem toho, že její údaje nemohly být použity.

(174) Společnost SFK dále tvrdila, že Komise v rámci probíhajícího šetření proti obcházení (ani jinak) nemá pravomoc vymáhat sankce a zjišťovat, že společnost SFK nebo za tímto účelem jakákoli jiná strana sankce obcházela. Šetření se týkalo pouze možnosti rozšířit 15,8 % clo na dovoz z Kazachstánu, nikoliv porušení sankcí.

(175) Společnost SFK proto navrhla, aby Komise přijala nabídku cenového závazku společnosti SFK a ukončila šetření proti obcházení ve vztahu ke společnosti SFK v souladu s čl. 8 odst. 5 základního nařízení a dále aby v každém rozhodnutí Komise o přijetí nabídky cenového závazku společnosti SFK bylo uvedeno, že přijetí nabídky cenového závazku by nemělo znamenat, že společnost SFK usnadňuje porušování zákazu obcházení ustanovení tohoto nařízení nebo nařízení Rady o sankcích vůči Ruské federaci.

(176) Komise se domnívala, že obecně nelze brát v úvahu závazky při šetření obcházení. Komise má při přijímání závazků diskreční pravomoc; v tomto případě Komise nemohla přijmout nabídku závazku od společnosti, která nemohla prokázat, že se nepodílí na praktikách obcházení, a u níž se zjištění musela zakládat na dostupných údajích. V každém případě byly závazky v původním šetření odmítnuty také z důvodu nesplnění kritérií uvedených v čl. 8 odst. 2 základního nařízení ([34]).

(177) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že společnost SFK neprokázala, že je výrobcem, který se nepodílí na obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 4 základního nařízení, a že zjištění týkající se společnosti SFK se proto musí zakládat na dostupných údajích ve smyslu článku 18 základního nařízení, podle něhož se mají použít zjištění o obcházení platná pro celou zemi. Komise proto její žádost o osvobození zamítla.

([33]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/28 ze dne 9. ledna 2018 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz jízdních kol, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ ze Šrí Lanky, od společnosti City Cycle Industries (Úř. věst. L 5, 10.1.2018, s. 27), 20.–21. bod odůvodnění).

([34]) Viz 247. až 254. bod odůvodnění původního nařízení.

(178) Po poskytnutí informací společnost SFK uvedla, že nesouhlasí se zjištěními, které jí byly poskytnuty v obecném informačním dokumentu. Zopakovala, že zjištění Komise jsou v rozporu s antidumpingovou dohodou a že Komise uplatnila dostupné údaje protiprávně. Společnost SFK zopakovala, že neodepřela přístup k nezbytným informacím a nedošlo k tomu, že by jiným způsobem neposkytla nezbytné informace v přiměřené lhůtě, ani významným způsobem nebránila šetření. Podle společnosti SFK Komise v rozporu s bodem 3 přílohy II antidumpingové dohody nezohlednila za účelem svých zjištění veškeré informace, které byly ověřitelné a byly náležitě předloženy, aby mohly být použity v šetření bez zbytečných obtíží, a které byly poskytnuty včas.

(179) Komise se domnívala, že všechny argumenty vznesené společností SFK již byly podrobně řešeny ve 146. až 176. bodě odůvodnění. Jelikož nebyly vzneseny žádné nové opodstatněné připomínky, Komise potvrdila závěr stanovený ve 177. bodě odůvodnění.

4.1.4. *Další tvrzení společností Favorit a SFK po poskytnutí informací*

(180) Po poskytnutí informací společnosti Favorit a SFK dále tvrdily, že Komise v rozporu s čl. 6 odst. 9 antidumpingové dohody neurčila jejich individuální dumpingová rozpětí.

(181) Komise se domnívala, že čl. 13 odst. 1 základního nařízení nemá žádné odpovídající ustanovení v antidumpingové dohodě a požaduje, aby Komise našla důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobný výrobek. Komise tuto povinnost splnila. V každém případě Komise konstatovala, že s ohledem na nespolehlivou a neověřitelnou povahu údajů poskytnutých společnostmi SFK a Favorit musela být zjištění týkající se těchto dvou společností založena na dostupných údajích ve smyslu článku 18 základního nařízení, což znamenalo použití zjištění o obcházení platných pro celou zemi. Společnosti SFK a Favorit proto neuspěly se svými žádostmi podle čl. 13 odst. 4 a nemohou být osvobozeny od cel.

(182) Po poskytnutí informací společnost Favorit zopakovala, že Kazachstán je rozvojovou zemí a že Komise měla použít článek 15 antidumpingové dohody a přijmout konstruktivní nápravná opatření, jako jsou cenové závazky, jež předložila.

(183) Komise se domnívala, že článek 15 antidumpingové dohody není v daném případě relevantní, jelikož se použije „*při zvažování, zda uplatnit antidumpingová opatření podle [uvedené] Dohody*“. Jak ke vysvětleno výše ve 13. bodě odůvodnění, vzhledem k tomu, že antidumpingová dohoda neobsahuje zvláštní ustanovení proti obcházení, její článek 15 není relevantní. Kromě toho, jak je uvedeno v oddíle 4.1.2 výše, v šetření proti obcházení závazky nelze brát v úvahu a Komise by nemohla přijmout nabídku závazku od společností, které neprokázaly, že se nepodílejí na praktikách obcházení zjištěných pro zemi jako celek a u nichž musela být zjištění založena na dostupných údajích.

(184) Společnosti Favorit a SFK dále tvrdily, že je Komise neinformovala o důvodech, proč nepřijala důkazy nebo informace, jež poskytly. Také tvrdily, že byly připraveny o možnost poskytnout další vysvětlení v přiměřené lhůtě. Podle jejich názoru bylo tvrzení, že se podílely na obcházení, založeno na čisté spekulaci a Komise neměla údaje, ať už založené na „dostupných údajích“, nebo získané jiným způsobem, aby mohla tvrdit, že se na takových praktikách podílejí.

(185) Komise nesouhlasila s tím, že společnosti Favorit a SFK neinformovala o důvodech, proč nepřijala důkazy nebo informace, a že ani jedna společnost neměla možnost poskytnout další vysvětlení v přiměřené lhůtě. Komise naopak obě společnosti informovala o důvodech zamítnutí jejich žádostí o osvobození v dopisech podle článku 18. Komise dále poskytla velmi podrobná vysvětlení v obecném informačním dokumentu a individuálním poskytnutí informací společnosti Favorit, k nimž jak společnost Favorit, tak společnost SFK měly možnost vznést připomínky. Komise rovněž nesouhlasila s tím, že rozhodnutí neosvobodit společnosti Favorit a SFK od rozšířených cel bylo založeno na spekulaci. Jak je totiž vysvětleno ve 118. bodě odůvodnění, každý jednotlivý vyvážející výrobce musí prokázat, že jeho specifická situace odůvodňuje osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení, a Komise došla k závěru, že ani společnost Favorit, ani společnost SFK neprokázaly, že jsou skutečnými výrobci, kteří se nepodílejí na obcházení.

(186) Jak společnost Favorit, tak společnost SFK poukázaly na průvodní dopis k obecnému informačnímu dokumentu, který uváděl, že Komise hodlá „uložit“ antidumpingová cla na dovoz zasílaný z Kazachstánu, a na tomto základě se obě společnosti domnívaly, že obecný informační dokument je protiprávní a v rozporu se závazky EU vůči WTO.

(187) Komise se domnívala, že skutečnost, že průvodní dopis obsahoval administrativní chybu a uváděl „uložit“ místo „rozšířit“, nezpochybňuje legalitu obecného informačního dokumentu a šetření. Právní základ spolu s navrhovanými závěry byl vysvětlen velmi podrobně a nelze jej vykládat nad jeho oblast působnosti, která byla vymezena v nařízení o zahájení šetření. Nemůže být pochybnosti nebo nesprávného výkladu, pokud jde o skutečnost, že se zjištění týkala rozšíření konečného antidumpingového cla uloženého prováděcím nařízením (EU) 2021/1930 na dovoz březové překližky pocházející z Ruska na dovoz březové překližky zasílané z Turecka a Kazachstánu, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Turecka a Kazachstánu, a že rozšíření vycházelo z článku 13 základního nařízení. Komise proto toto tvrzení zamítla.

4.1.5. *Připomínky kazachstánských orgánů po poskytnutí informací*

(188) Ministerstvo obchodu a integrace Republiky Kazachstán (dále jen „ministerstvo“) tvrdilo, že Komise nezohlednila domácí prodejní ceny a výrobní náklady v Kazachstánu, což je v rozporu s čl. 2 odst. 1, 2, 3 a 4 antidumpingové dohody. Podle ministerstva obecný informační dokument neobsahoval posouzení podobnosti březové překližky vyvážené z Kazachstánu a březové překližky prodávané na domácím trhu, což je v rozporu s čl. 2 odst. 1, 2 a 6 antidumpingové dohody.

(189) Komise tato tvrzení vyvrátila v 82. bodě odůvodnění.

(190) Po poskytnutí informací ministerstvo tvrdilo, že zahájení šetření je v rozporu s čl. 5 odst. 2 antidumpingové dohody, protože nedošlo k podání podnětu ze strany domácího výrobního odvětví, aby byly splněny požadavky čl. 5 odst. 2 antidumpingové dohody. Kromě toho v rozporu s čl. 5 odst. 3 antidumpingové dohody Komise nedostála své povinnosti zhodnotit správnost a dostatečnost důkazů obsažených v žádosti, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

(191) Komise tato tvrzení vyvrátila v 13. bodě odůvodnění.

(192) Podle ministerstva obecný informační dokument neobsahoval žádné zjištění podstatné újmy nebo její hrozby, což je v rozporu s čl. 3 odst. 1, 2, 3, 4 a 5 antidumpingové dohody.

(193) Jak je vysvětleno ve 13. bodě odůvodnění, článek 13 základního nařízení bezpodmínečně nevyžaduje analýzu újmy nebo příčinné souvislosti. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(194) Podle ministerstva řada kazachstánských výrobců neodpírala přístup k nezbytným informacím a nedošlo k tomu, že by jiným způsobem neposkytli nezbytné informace v přiměřené lhůtě. Ani významným způsobem nebránili šetření, a tudíž rozhodnutí Komise o použití dostupných údajů namísto skutečných údajů o výrobních nákladech a prodejních cenách je v rozporu s čl. 6 odst. 8 antidumpingové dohody.

(195) Komise se touto připomínkou podrobně zabývala v oddílech 2.1 a 4.1.2.

(196) Ministerstvo tvrdilo, že v rozporu s bodem 1 přílohy II antidumpingové dohody Komise po zahájení šetření v případě jednoho kazachstánského vyvážejícího výrobce neupřesnila požadované informace a způsob, jakým měly být tyto informace strukturovány v jeho odpovědi.

(197) Komise se touto připomínkou zabývala v oddíle 2.1. Všem vyvážejícím výrobcům bylo sděleno, jaké informace mají poskytnout, v jakých formátech a v jakých lhůtách. V odůvodněných případech byly lhůty prodlouženy a útvary Komise poskytly odpovědi na veškeré procedurální a praktické otázky, které byly vzneseny.

(198) Ministerstvo tvrdilo, že Komise v rozporu s bodem 3 přílohy II antidumpingové dohody nezohlednila veškeré informace, které byly ověřitelné a byly náležitě předloženy, aby mohly být použity v šetření bez zbytečných obtíží, a které byly poskytnuty včas. Podle ministerstva Komise navíc nedodržela bod 5 přílohy II antidumpingové dohody, neboť neoprávněně nezohlednila údaje spolupracujících kazachstánských vývozců, ačkoliv je nesporné, že jednali podle svých nejlepších schopností. Ministerstvo rovněž tvrdilo, že Komise kazachstánské vývozce neinformovala o důvodech, proč nepřijala důkazy nebo informace, jež poskytli, čímž jim odepřela možnost poskytnout další vysvětlení v přiměřené lhůtě, což není v souladu s bodem 6 přílohy II antidumpingové dohody. A konečně ministerstvo tvrdilo, že Komise nezohlednila obtíže, jimž při poskytování požadovaných informací čelí kazachstánští vývozci coby malé společnosti, a neposkytla praktickou pomoc, což není v souladu s čl. 6 odst. 13 antidumpingové dohody.

(199) Komise se těmito připomínkami podrobně zabývala v oddílech 2.1 a 4.1.2.

(200) Podle ministerstva Komise vyvodila nepříznivé závěry a tvrdila, že se kazachstánští výrobci podílejí na praktikách obcházení, ačkoliv je povinna zakládat svá zjištění na sekundárním zdroji se zvláštní obezřetností. Ministerstvo tvrdilo, že se tvrzení Komise opírají o čisté spekulace a jsou v rozporu s bodem 7 přílohy II a čl. 6 odst. 8 antidumpingové dohody.

(201) Komise měla za to, že ačkoliv důkazní břemeno praktik obcházení antidumpingových opatření na celostátní úrovni nese Komise, každý jednotlivý vyvážející výrobce musí prokázat, že jeho specifická situace odůvodňuje osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení. Jak je stanoveno v oddílech 2.1 a 4.1.2, vyvážející výrobci tak neučinili, neboť neprokázali, že jsou skutečnými výrobci, kteří se nepodílejí na praktikách obcházení. Komise se podrobně zabývala závěrem, že podmínky v čl. 13 odst. 1 základního nařízení byly považovány za splněné. Tento závěr se tedy v žádném případě neopíral o spekulace. Komise podobná tvrzení vyvrátila ve 118. bodě odůvodnění. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(202) Ministerstvo tvrdilo, že Komise neposkytla informace o individuálním dumpingovém rozpětí pro spolupracující kazachstánské vývozce, což je v rozporu s čl. 6 odst. 9 antidumpingové dohody.

(203) Komise tato tvrzení vyvrátila ve 181. bodě odůvodnění.

(204) Ministerstvo tvrdilo, že Komise neprozkoumala možnosti konstruktivních nápravných opatření před uložením antidumpingových cel, která by ovlivnila zájmy Kazachstánu jako rozvojové země, což není v souladu s článkem 15 antidumpingové dohody. V této souvislosti ministerstvo vyjádřilo ochotu jednat s Komisí o řádném systému monitorování pro závazky, který by vyloučil možnost, aby kazachstánští vyvážející výrobci mohli překládat březovou překližku pocházející z Ruska. Aby byl tento systém možný a v souladu s článkem 8 základního nařízení, konečné nařízení Komise by mělo předpokládat možnost nabízet a přijímat cenové závazky po uplynutí lhůty pro uložení konečných antidumpingových opatření.

(205) Tato připomínka je řešena ve 176. a 183. bodě odůvodnění. S ohledem na výše uvedené Komise po pečlivém posouzení došla k závěru, že připomínky vznesené kazachstánskými orgány nevedou ke změně závěrů stanovených v obecném informačním dokumentu.

4.2. **Turecko**

4.2.1. *Zjištění o společnosti Intur Construction Tourism and Forest (dále jen „Intur“)*

(206) Společnost Intur tvrdila, že pro její založení v březnu 2020 existovalo dostatečné opodstatnění a hospodářský důvod. Po několika desetiletích působení v dřevařském průmyslu se zaměřením na africké dřevo a po zjištění neefektivity rodinného podniku byla založena společnost na výrobu překližek. Jejím hlavním cílem byl nákup vstupních materiálů pro výrobu překližky, a to jak na domácím, tak na mezinárodním trhu, a následné zpracování a přeměna těchto materiálů na hotové překližkové výrobky určené k distribuci na domácím i mezinárodním trhu. Šetření odhalilo, že společnost Intur zahájila výrobu na konci roku 2019, tedy před zahájením původního antidumpingového šetření dovozu březové překližky z Ruska.

(207) Šetření odhalilo, že společnost Intur v roce 2021 po zahájení antidumpingového šetření výrazně zvýšila svůj prodej na vývoz do Unie a nákup vstupních materiálů z Ruska. Komise proto dospěla k závěru, že montáž se od zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před ním značně zvýšila a použité díly pocházejí ze země, na kterou se vztahují opatření, jak vyžaduje čl. 13 odst. 2 písm. a) základního nařízení.

(208) Hlavním vstupním materiálem pro výrobu březové překližky pro společnost Intur jsou březové dýhy, které byly zakoupeny v Rusku. Podle předložených a ověřených informací společnosti Intur pocházelo více než 75 % celkové hodnoty nákupů vstupních materiálů z Ruska. Komise tudíž dospěla k závěru, že kritérium 60 % stanovené v čl. 13 odst. 2 písm. b) základního nařízení bylo splněno.

(209) Komise proto dospěla k závěru, že hodnota přidaná během montáže nebo kompletace byla nižší než 25 % celkových výrobních nákladů, jak vyžaduje čl. 13 odst. 2 písm. b) základního nařízení, aby tyto operace představovaly obcházení.

(210) Sdělením ze dne 30. ledna 2024 společnost Intur požádala Komisi, aby zohlednila dvě další revize týkající se směnných kurzů, které mají dopad na odpisy strojů, a rozdělení některých nákladů práce.

(211) Komise společnost informovala, že po inspekci na místě nebylo možné revidovat nákladové položky, protože tato tvrzení již nebylo možné ověřit.

(212) Na základě předložených a ověřených tabulek společnosti Intur nedošlo v roce 2019 k žádnému vývozu, zatímco ve sledovaném období bylo vyvezeno [2 000–3 000] m^3. Pokud jde o ceny, Komise porovnala průměrnou cenu nepůsobící újmu zjištěnou v původním šetření a upravenou o navýšení nákladů s váženým průměrem vývozních cen CIF určených na základě informací poskytnutých společností Intur, které byly řádně upraveny tak, aby zahrnovaly náklady po proclení. Toto srovnání cen ukázalo, že dovoz společnosti Intur se prodával pod cenami v Unii o více než 37 %.

(213) Komise také zjišťovala, zda existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnotě určené dříve pro obdobný výrobek. Za tímto účelem byly vývozní ceny společnosti Intur na základě cen ze závodu porovnány s běžnými hodnotami stanovenými během původního šetření, které byly řádně upraveny o inflaci. Ze srovnání běžných hodnot a vývozních cen vyplynulo, že během sledovaného období docházelo k dumpingu.

(214) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že společnost Intur se dopustila praktik obcházení ve smyslu čl. 13 odst. 2 základního nařízení. Komise proto její žádost o osvobození zamítla.

4.3. **Závěr**

(215) Komise proto dospěla k závěru, že žádné z žádostí o osvobození nelze vyhovět.

5. **Poskytování informací**

(216) Dne 1. března 2024 sdělila Komise všem zúčastněným stranám nejdůležitější skutečnosti a úvahy vedoucí k výše uvedeným závěrům a vyzvala je, aby se k nim vyjádřily. Připomínky obdržené od zúčastněných stran byly řešeny výše. Další připomínky, které byly obdrženy od konsorcia Woodstock Consortium, společnosti European Panel Federation a společnosti Orlimex CZ, byly řešeny v oddíle 6 níže.

6. **Další připomínky po poskytnutí informací**

(217) Konsorcium Woodstock Consortium vzneslo dodatečné připomínky k několika bodům potvrzujícím praktiky obcházení na celostátní úrovni. Rovněž zdůraznilo význam přísného monitorování a následných opatření na dovoz v budoucnu.

(218) Společnost European Panel Federation se ztotožnila se závěry Komise a požádala ji, aby urychleně přistoupila k přijetí závazného nařízení a pokračovala v důkladném monitorování, aby zamezila jakýmkoli pokusům o obcházení.

(219) Po poskytnutí informací společnost Orlimex CZ, dovozce, který není ve spojení, tvrdila, že logistické a administrativní náklady spojené s převozem z Ruska do Kazachstánu a poté do EU daleko převyšují úspory z vyhýbání se 16 % clu. Proto to bylo považováno za hospodářsky nerozumné.

(220) Komise se domnívala, že antidumpingová opatření mohou být rozšířena na třetí země, pokud dochází k obcházení platných opatření. Jak je vysvětleno v nařízení, Komise zjistila, že k praktikám obcházení dochází. Otázka, do jaké míry jsou takové praktiky přínosné, nebyla relevantní a přesahovala rámec šetření.

(221) Podle společnosti Orlimex CZ zjištění Komise nezohlednila významný dopad sankcí uvalených na Rusko, které jsou podle společnosti Orlimex CZ skutečnou příčinou sníženého dovozu z Ruska do Unie, a nikoli uložení antidumpingového cla. Právní zákazy zavedené v dubnu 2022 již zásadně změnily obchodní prostředí a neumožňují nadále obchodovat s Ruskem bez ohledu na antidumpingová cla. Sankce, a nikoli antidumpingová opatření vytvořily mezeru na trhu, kterou se snažili zaplnit výrobci z Kazachstánu, Turecka a dalších oblastí.

(222) Komise tato tvrzení vyvrátila v 61. bodě odůvodnění. Kromě toho se Komise domnívala, že vysvětlení společnosti Orlimex CZ, podle něhož se výrobci z Kazachstánu a Turecka snažili zaplnit údajnou mezeru na trhu, která v Unii vznikla, nebylo relevantní s ohledem na skutečnost, že žádný z výrobců nemohl skutečně prokázat, že je oprávněn využívat osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení.

(223) Společnost Orlimex CZ také tvrdila, že společnost SFK je dávno zavedeným výrobcem na kazachstánském trhu, dlouho před uložením sankcí nebo antidumpingových cel, který uspokojuje zejména domácí poptávku. Po uložení sankcí vstoupili ruští výrobci na kazachstánský trh s výrobky, které kvůli sankcím již nemohli prodávat v Unii, což vedlo k lokálnímu poklesu cen. Naopak v Unii se ceny březové překližky prudce zvýšily. Pro výrobce bylo tedy zcela logické přesměrovat svůj výstup, aby byla zaplněna mezera na trhu Unie. Společnost Orlimex CZ dále tvrdila, že zobecněním Komise byli všichni vývozci nespravedlivě zařazeni do jedné skupiny bez ohledu na zjevné rozdíly mezi legitimními obchodními operacemi a operacemi, které porušují sankce.

(224) Zjištění týkající se společnosti SFK byla rozvedena v oddíle 4.1.3. Kromě toho Komise posoudila situaci každého vyvážejícího výrobce, který se přihlásil, jednotlivě a na základě jeho zásluh, nedošlo tedy k žádnému zobecnění nebo seskupení, a to ani během šetření, ani v závěrech.

(225) Společnost Orlimex CZ také tvrdila, že Komise v případě společnosti SFK obrátila důkazní břemeno. Podle společnosti Orlimex CZ toto obrácení důkazního břemene narušilo právní jistotu a důvěru v integritu postupu šetření.

(226) Toto tvrzení bylo řešeno ve 118. bodě odůvodnění. Každý jednotlivý vyvážející výrobce musí prokázat, že jeho specifická situace odůvodňuje osvobození podle čl. 13 odst. 4 základního nařízení. Obecně platí, že pokud vyvážející výrobce má svůj vlastní výrobní závod s kapacitou vyrobit alespoň to, co skutečně vyváží, nemá mnoho vazeb na zemi, na niž se vztahují opatření, pokud jde o společnosti ve spojení a/nebo dodávky, a může být odpovědný, není příliš zatěžující ani složité prokázat, že se takový výrobce nepodílí na praktikách obcházení. S ohledem na výše uvedené byla tvrzení vznesená společností Orlimex CZ zamítnuta.

7. **Závěr**

(227) Na základě výše uvedeného má Komise za to, že konečné antidumpingové clo na dovoz březové překližky z Ruska uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/1930 musí být rozšířeno na dovoz březové překližky zasílané z Kazachstánu a Turecka, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kazachstánu a Turecka. Komise se rovněž domnívá, že žádosti o osvobození, které byly podány, by měly být zamítnuty.

(228) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Konečné antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) 2021/1930 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz březové překližky pocházející z Ruska se rozšiřuje na dovoz překližky sestávající pouze z dřevěných listů, z nichž každý má tloušťku nepřesahující 6 mm, s vnějšími vrstvami dřeva uvedeného v podpoložce 4412 33, s alespoň jednou vnější vrstvou z březového dřeva, ať už potaženého či nikoliv, v současnosti zařazené pod kód KN ex 4412 33 10, a zasílané z Kazachstánu a Turecka, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Kazachstánu a Turecka (kódy TARIC 4412331010 a 4412331020).

2. Rozšířené clo je antidumpingové clo ve výši 15,80 % použitelné pro „všechny ostatní společnosti“ v Rusku.

3. Clo rozšířené odstavci 1 a 2 tohoto článku se vybírá z dovozu evidovaného podle článku 2 prováděcího nařízení (EU) 2023/1649.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Celní orgány se vyzývají, aby ukončily celní evidenci dovozu zavedenou v souladu s článkem 2 prováděcího nařízení (EU) 2023/1649.

Článek 3

Žádosti o osvobození, které podaly společnosti Favorit LLP, QazFanCom LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP, Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, VFP LLP, Intur Construction Tourism and Forest, Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş a Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS, se zamítají.

Článek 4

1. Žádosti o osvobození od cla rozšířeného článkem 1 se podávají písemně v některém z úředních jazyků Evropské unie a musí být podepsány osobou oprávněnou zastupovat subjekt požadující osvobození. Žádosti se zasílají na adresu:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. V souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (EU) 2016/1036 může Komise rozhodnutím udělit dovozu od společností, jež neobcházejí antidumpingová opatření uložená prováděcím nařízením (EU) 2021/1930, osvobození od cla rozšířeného článkem 1.

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. května 2024.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN